Mesagerul timpului de sfârşit
(Der Endzeit-Botschafter)
Mesa, Arizona, SUA
16 ianuarie 1963

Mulţumesc. Domnul să vă binecuvînteze. Puteţi să luaţi loc.

Fiul meu a venit azi la mine şi a zis: „Tată, eu aş fi dorit să fi văzut această clădire înainte de începerea construirii bisericii noastre. Este un loc aşa de frumos." El a vorbit despre aceasta şi a spus: „Pe predicator nu l-am văzut încă, dar dacă şi el este aşa de primitor ca şi nevasta lui, atunci el este precis un om drăguţ." Noi suntem bucuroşi că suntem aici.

Eu aştept ca Dumnezeu să reverse în seara aceasta binecuvîntările Lui peste noi şi să ne ajute.

Chiar când am intrat aici, l-am auzit pe fratele Williams spunând că adunarea va avea loc în Ramada Inn. Eu cred că a fost anunţat deja. Aceasta se întîmplă de obicei, înainte de venirea mea. Desigur că noi aşteptăm un timp deosebit pentru perioada conferinţei. Partea mea constă în strângerea relaţiilor cu diferiţi fraţi şi legătura cu oamenii. Eu mă rog ca Dumnezeu să ne dăruiască o înviorare adevărată. Apoi putem să ne ducem direct în adunarea cea mare din Ramada Inn. Noi încercăm să vizităm multe comunităţi până la timpul respectiv. Noi avem un timp minunat. Avem un timp minunat în ceea ce priveşte legătura cu fraţii noştri.

Fiecare ştie că eu nu sunt un predicator deosebit. Eu mă consider o roată de rezervă. Slujba mea constă în rugăciunea pentru bolnavi. Adunările din fiecare seară au fost arhipline, încât nu am avut loc suficient. Noi vom încerca să mai primim spaţii pentru împărţirea biletelor şi rugăciunile pentru bolnavi. Noi avem numai câte o adunare în fiecare seară, apoi mergem în următorul loc. Eu am încercat să ţin pretutindeni câte o predică scurtă cât am putut de bine, spre slava şi proslăvirea lui Isus Hristos în care credem şi pe care Îl iubim cu toţii, avînd legătură frăţească unii cu alţii.

Eu cred că aţi auzit de accidentul care s-a întîmplat acum câteva minute acolo după colţ. Eu nu ştiu dacă omul a fost ucis. Noi ne-am oprit şi ne-am rugat. Bărbatul acela a fost atins de o maşină şi aruncat pe stradă. O persoană se afla acolo acoperită. Poliţia era acolo, însă salvarea încă nu. Dacă nu a fost omorât, înseamnă că era grav rănit. El a fost aruncat afară prin cealaltă uşă. A fost o bubuitură groaznică.

Noi trebuie să-L slujim pe Dumnezeu în fiecare clipă, pentru că nu ştim când ni se pot întîmpla astfel de lucruri. Poate ne gândim că nouă nu ni se poate întîmpla. Dar se poate întîmpla. Eu cred ceea ce a spus Isus, şi anume că trebuie să fim pregătiţi în orice timp, pentru că noi nu ştim în ce minut sau în ce ceas vom fi chemaţi. Atunci ne vom duce într-un loc unde nu mai sunt accidente şi greutăţi. Noi suntem aşa de bucuroşi că ne-a fost făgăduit un astfel de loc.

Gândul ne vine în seara aceasta. Noi năzuim după acel loc şi asta ne arată că există un astfel de loc. Noi ştim, dacă vedem o umbră sau un negativ, înseamnă că trebuie să existe şi ceva concret care formează această umbră. O umbră este o oglindire. Dacă această viaţă naturală este ca o umbră, atunci trebuie să existe şi viaţa adevărată care este reflectată. Vedeţi cât de frumos este un pom. S¸tiţi ce este în realitate? Un negativ, un tip, o umbră de la pomul vieţii din cer.

La început, când Dumnezeu a venit pe pământ, când El a plutit deasupra pământului şi a creat, poate că primul dintre vieţuitoarele create de El a fost un peşte de mărime inferioară, aşa cum o spun oamenii de ştiinţă. Eu cred într-o evoluţie adevărată creştină. Dar eu nu cred că totul parvine dintr-o singură celulă. Eu cred că Dumnezeu a creat mai întîi fiinţele inferioare, ca de exemplu peştii, etc. Toate celelalte dintr-o celulă anumită. De fiecare dată a fost o altă creatură, pe care El a creat-o.

El a continuat şi a creat specii tot mai mari. Apoi a luat naştere ceva care-L reflectă pe Cel ce a creat totul, adică pe Dumnezeu. Aceasta se dovedeşte ca adevărat prin faptul: când Dumnezeu a devenit trup, a fost omul Isus Hristos. Vedeţi voi, nu un înger, ci un om. Aceasta ne arată că El a fost reflectat.

Biblia cea veche este plină de lucruri scumpe. Mie îmi face plăcere să prezint toate acestea şi să le cercetez. Eu sap de multe ori foarte adânc, scutur fiecare fir de praf, privesc şi văd ce este de fapt în realitate. Oamenii de aici din Arizona ştiu că mărgăritarele cele frumoase sunt scoase din praful pământului. În acelaşi mod sunt scoase din praf şi mărgăritarele cele scumpe ale lui Dumnezeu. Noi suntem bucuroşi, pentru că El ne-a dat prioritatea să intrăm în curăţătoria Lui cea mare, pentru a fi înlăturată orice zgură.

Voi, oameni din Arizona, ştiţi cum se proceda înainte ca aurul să fie curăţat în cuptoare. Se spune că aurul era bătut, pentru ca să1 devină curat. Indienii cei bătrâni au procedat astfel. Ei au bătut atît de mult, până când a fost înlăturat tot ce înconjura acest aur. Ei ştiau că aurul este numai atunci curat, când cel ce-l bătea, vedea oglindirea feţei lui în aurul pe care-l prelucra. El ştia că abia atunci se clarifică totul, când el îşi va vedea propriul său chip în bucata respectivă de aur prelucrat.

Voi ştiţi că Dumnezeu procedează în acelaşi mod şi cu propria Sa Biserică. EL doreşte să scoată toate lucrurile fireşti din noi, până ce va trăi în fiecare din noi oglindirea lui Isus Hristos, şi noi reflectăm viaţa Sa. Atunci suntem pregătiţi pentru El, El se reflectă pe Sine prin noi. Aceasta se întîmplă dacă respingem orice păcat care ne înconjoară aşa de uşor; pentru ca să alergăm cu răbdare şi perseverenţă în această călătorie pe care El ne-a rânduit-o, în timp ce noi privim spre exemplul nostru, Începutul şi Sfârşitul credinţei noastre la Isus Hristos. Pentru aceasta sunt foarte bucuros.

În fiecare seară îi spuneam fratelui Carl Williams: „Frate Carl, oamenii nu vor să mai audă încă o dată. Pe oamenii din întreaga vale îi reţin în fiecare seară câte două, trei ore."

El a spus: „Bine, bine. Vino numai."

Eu respect răbdarea voastră şi faptul că m-aţi invitat a doua oară.

Nu demult am vorbit cu soţia mea. Ea este în Tucson. Eu am întrebat: „Cum este vremea?"

Ea mi-a spus: „Vremea se încălzeşte." Ea a întrebat: „La tine se desfăşoară totul după plan?"

Eu am răspuns: „Exact aşa este, dar în fiecare seară se face ceasul zece, unsprezece."

Eu i-am mai spus: „Dacă mă voi duce acum la adunările mai mici din Arizona, mă voi odihni puțin." Eu voi fi cu frații în adunările de acolo.

Eu nu-i voi pedepsi pe oameni. Eu mă duc acolo şi îi ascult cum cântă cântece de laudă. Eu însumi mă voi restrânge şi îmi voi pregăti notițele doar pentru 15-20 de minute, voi spune „Amin" şi ne vom duce acasă."

Ea a întrebat încă o dată: „La tine se desfăşoară totul după plan?"

Eu am răspuns: „Da, dragă. La mine este după plan până la trei ore." Oameni foarte drăguți cu foarte multă răbdare.

Noi vrem acum să ne aplecăm capetele pentru câteva clipe, să ne apropiem de El. Acum, eu sunt sigur că într-o astfel de adunare cu mulți oameni care cred, există şi mulți bolnavi şi nevoiaşi. Aici văd două persoane care sunt pe tărgi. Eu ştiu că ei au dorință deosebită. Fără îndoială mai sunt însă şi mulți alții aici care au probleme deosebite. Dacă este aşa, atunci ridicați vă rog mâinile ca s-o ştim. În timpul rugăciunii mă voi duce acolo la ei, pentru a mă ruga pentru acei ce se află pe tărgi, ca să fie siguri că nu i-am uitat. Ei au fost suficient de credincioşi, pentru a fi aduşi aici. Eu doresc să vă rugați cu toții împreună cu mine.

Tatăl nostru ceresc, noi punem orice gând la o parte şi Te rugăm, curăță gândirea noastră. Noi venim în prezența Ta, pentru ca Tu să cureți sufletele noastre. Noi venim la Tine cu sângele Domnului Isus şi mărturisim că nu suntem vrednici de toate binecuvîntările acestea pe care ni le dăruieşti. Dar El a murit pentru ca să primim toate aceste binecuvîntări. Este scris că putem veni cu încredere şi bucurie înaintea tronului Său. La aceste binecuvîntări avem intrare prin harul Domnului nostru Isus Emanuel, care a venit pe acest pământ luînd locul păcătosului. EL a devenit asemănător nouă, pentru ca noi să devenim asemănători Lui.

O ce schimb, Doamne! Am avut o viață plină de păcat care ne ducea în iad; şi totuşi a venit Acela care a luat această viață asupra Sa şi ne-a curățat de păcatele noastre. Mai mult, El ne-a pregătit drumul pentru a lua orice vină de pe noi, iar prin rănile Lui suntem vindecați. Noi suntem aşa de mulțumitori pentru că El ne-a promis că ne va păzi, dacă Îi slujim.

Acum, Tată, în seara aceasta sunt aduse multe cereri înaintea Ta, confirmate prin ridicarea mâinilor. Noi ştim că Tu vei respecta pe fiecare din aceştia, pentru că Tu ştii ce se află în inima celor ce ridică aceste mâini.

Doamne, eu mă rog, ca Tu să Te gândeşti în seara aceasta la Cuvîntul Tău, când îl citim şi ne adâncim în el. Noi vrem să-l privim ca într-o lecție duminicală. Dacă noi plecăm azi de aici, vrem s-o facem cu siguranța inimii, că ne-am apropiat mai mult de Tine, decât înainte de a veni aici. Noi suntem aici, pentru ca o trezire mare să se nască în această țară. Noi nu ştim când va avea loc aceasta, dar noi aşteptăm aceste lucruri. Doamne, noi întreprindem totul, din ceea ce ştim, prin eforturi omeneşti, ca să trăim o trezire, prin care bărbați şi femei, băieți şi fete, să ajungă la cunoştința salvatoare a lui Isus Hristos. Noi Îți mulțumim pentru această comunitate, pentru păstorul şi familia lui, pentru toți diaconii, pentru conducere şi pentru toți care sunt reprezentați prin ei. Noi Îți mulțumim pentru acei care stau vrednici pentru lucrare. Doamne, noi ne rugăm pentru binecuvîntările Tale, pentru ca acestea să se odihnească asupra tuturor. Te rog, ca Tu să binecuvîntezi tot ceea ce întreprindem. Fie ca locul acesta să devină o stație, Doamne, unde ei se pot strânge din toată această vale, pentru a găsi odihnă. Îngădui-o, Tată. Fie ca rugăciunile păstorilor pentru bolnavi să fie ascultate. Fie ca rugăciunile pentru mântuire şi tot ce este în legătură cu vestirea Evangheliei, să fie ascultate. Lasă ca binecuvîntările Tale să se odihnească peste el şi această comunitate să nu ducă lipsă de nici un dar duhovnicesc. Permite ca această comunitate să fie un exemplu pentru toată zona. Îngădui-o, Doamne.

Acum, Tată, în seara aceasta se află unii pe tărgi. Ei nu pot să şeadă şi să se bucure de această adunare. Ei nu au această prioritate şi totuşi ei au fost transportați azi aici. O, Doamne, ai milă. O, eu îmi închipui că aceştia sunt soția mea, fratele meu sau vreun altul din rudele pe care le cunosc bine. Dar în realitate ea este soția sau fratele cuiva, iar eu mă rog, Tată, ca harul lui Dumnezeu să vină cu toată puterea şi să-i elibereze în seara aceasta de aceste tărgi. Fie ca ei să nu mai aibă nevoie de aceste tărgi la sfârşitul adunării. Aceste tărgi să rămână la sfârşitul adunării aici, când ei se duc acasă. Fie ca puterea care L-a înviat pe Isus din morți, să mângâie trupurile lor şi să le dăruiască azi din nou sănătate şi putere. Îngădui-o, Tată! Noi ştim că Tu ai făgăduit asta, că o vei face.

De aceea, este scris în Scriptură: „Aceste semne îi vor urma pe acei ce cred. Ei vor pune mâinile peste cei bolnavi, şi ei se vor însănătoşa."

Acum Tată, nu este nimeni care să fie în apropierea lor. Ceilalți se pot prinde unul de altul. Dar eu doresc să mă duc în ascultarea acestei porunci, ca să mă rog cu ei. O Dumnezeule, eu aştept scrisoare de la ei în care să-mi relateze că s-a întîmplat ceva, pentru că eu mă duc în Numele Domnului Isus Hristos.

(Fratele Branham coboară de pe platformă şi se roagă pentru toți care se află pe tărgi în timp ce adunarea cântă de mai multe ori: *Crede numai*):

Doamne, eu cred, o Doamne, eu cred
tot este posibil, Doamne, eu cred.
Doamne, eu cred, Doamne, eu cred
tot este posibil, Doamne, eu cred.

Vedeți voi? Aceste două doamne, una avea tumoare, cealaltă avea cancer.

Eu aş vrea să mărturisesc repede ceva, chiar dacă va trebui să mă restrâng cu predica mea. Ultimul caz, înainte de a pleca de acasă, a fost ceva deosebit. A fost o doamnă cu numele Dyer, am uitat numele ei actual. Ea este fiica dr. Dyer din Louisville, Kentucky. Dr. James Dyer este specialist pentru tumori şi alte boli asemănătoare în Louisville.

Fiica lui cânta la pian în comunitatea „Open Door" în care dr. Cobbles este păstor. Este o sinagogă mare, veche, evreiască. Omul acela făcea parte din comunitatea numită „Biserica lui Hristos". El trăise pocăința şi credea Evanghelia deplină. El este un om drăguț. Ea a cântat şi în adunările mele, pe care le-am avut în Auditoriul Memorial din Louisville. Ea s-a mirat foarte mult de ceea ce s-a întîmplat acolo şi a relatat tatălui ei despre tot.

Dar el a spus: „Este doar psihologie. Oamenii aceştia sunt după aceea la fel de bolnavi, cum au fost înainte." El nu a vrut s-o creadă.

La urmă, ea s-a retras de la comunitate şi s-a căsătorit cu un tînăr de la seminarul baptist. Curând s-a îndepărtat şi el de la credința lui. Deşi el a studiat pentru a deveni un predicator baptist, el nu a vrut să mai predice. Ei s-au mutat apoi la rudeniile lui din Rockford - Illinois.

Apoi s-a întîmplat ca această Jean să primească o boală a femeilor. Ea s-a întors la tatăl ei din Louisville pentru o vizită medicală. S-a constatat un fel de tumoare, şi anume la organele genitale feminine. Tatăl ei îndepărtase această tumoare printr-o operaţie mai mare, dar răspândirea bolii în trup era deja prea mare. Apoi au fost necesare raze şi alte tratamente.

Dar după ce a ieşit din spital şi a ajuns acasă, erau aceleaşi dureri şi probleme ca şi înainte.

Aproximativ după un an de zile, ea a fost adusă la o vizită medicală. De data aceasta era nevoie de o operaţie totală. În timpul operaţiei, tatăl ei constatase ca şi dr. Hulmes, care este unul din cei mai cunoscuţi medici din sud, că acest cancer se răspândise deja atît de mult, încât ajunse până la intestinul gros. Ei au ţinut-o o vreme acolo şi au încercat tot felul de tratamente. Dar medicii au constatat apoi că tratamentele nu au folosit la nimic. Ea a fost adusă din nou la spital. Ea nu a suportat nici măcar medicamentele pentru intestine, pentru ca acestea să funcţioneze bine. Ei au încercat cu o spălare a intestinelor, dar ea era deja aşa de slăbită, încât apa nici nu a ajuns în intestine.

Apoi s-a întîmplat că bărbatul ei, care era unul dintre criticii mei, să vină şi să ceară o carte ca s-o citească. El a şezut două zile pe treptele capelei, aşteptînd să mă vadă, pentru că eu eram în călătorie pentru a predica în diferite adunări. Când m-am întors, m-am dus acolo să vorbesc cu ea. Bărbatul ei mi-a zis că ea nu ştie că are cancer. El a zis: „Du-te acolo, vorbeşte şi roagă-te cu ea."

Când am văzut-o, ea mi-a zis: „Frate Branham, bărbatul meu va accepta vindecarea divină. Eu nu l-am putut convinge înainte, să se uite în cărţile tale, dar acum îmi citeşte în fiecare zi pagină cu pagină."

Apoi eu am zis: „Acum înţeleg, Jean. Dar noi vrem să vorbim cu Domnul, Jean, ca să vedem ce va spune El." Nu mai era nimeni în camera respectivă. Sora medicală îşi luase rămas bun. Noi discutasem un timp împreună, apoi am văzut o vedenie. Ea este cam la vîrsta de 40 de ani şi încă nu are păr cărunt. Dar în vedenie am văzut că era cu mult mai în vîrstă şi cărunţă. Eu am zis: „Jean, tu ai fost în adunări."

Ea a zis: „Da, frate Branham."

Apoi am zis: „Tatăl şi soţul tău m-au rugat să nu-ţi spun că tu ai cancer, Jean. Tu ştii că nici o vedenie nu a dat greş. Jean, acum am să-ţi spun ceva şi asta este: „AS¸A VORBES¸TE DOMNUL."

Acum, într-un astfel de caz, trebuie să fiţi siguri că este Domnul cu adevărat şi nu o impresie anumită.

Apoi i-am zis: „Tu vei trăi."

Ea a zis: „Frate Branham, de asta m-am temut tot timpul. Eu sunt acasă la tatăl meu, care este medic, acolo am crescut, şi m-am tot temut. Eu m-am tot gândit că asta va fi." Apoi ne-am rugat.

Două zile mai tîrziu, ea a fost transportată din nou pentru un transplant de intestin. Voi ştiţi desigur, ce înseamnă asta! Ei aveau de gând să anuleze ieşirea naturală şi să creeze una nouă. Aceşti oameni bolnavi primesc la deschiderea trupului o pungă de plastic în care corpul elimină totul. Ei menţin asta până la moarte, pentru că acest cancer îi ucide curând. După ce totul a fost pregătit pentru operaţie, ea a avut o simţire deosebită. Ea o chemase pe sora medicală şi o rugase ca s-o ajute să meargă la toaletă. Când a ajuns acolo, ea a avut un scaun normal. Bărbatul ei abia a putut să creadă. Ea nu a fost operată. În ziua următoare după micul dejun, ea a avut din nou un scaun normal.

Medicul ei a telefonat spunând printre lacrimi şi sughiţuri: „Eu nu pot să înţeleg, noi nu mai putem găsi nici măcar sindromul. A dispărut totul."

Acum, surorile mele iubite, eu nu am nici un motiv să stau aici ca un slujitor al lui Hristos, pentru a spune ceva pe dos, pentru că în ziua aceea voi fi judecat şi aruncat afară ca fãţarnic.

Cu Cuvîntul lui Dumnezeu deschis înaintea mea, eu m-am rugat pentru voi la fel de fierbinte, cum o făcusem şi pentru Jean. Pentru noi cazul este rezolvat. Noi credem că Dumnezeu a ascultat rugăciunea credinţei. Cu aceasta cazul este rezolvat. Cuvîntul lui Dumnezeu spune: „Rugăciunea credinţei îl va ajuta pe cel bolnav."

Acelaşi Dumnezeu o vindecase pe Jean, pe fiica medicului Dyer. Eu nici nu-i cunosc numele ei după încheierea căsătoriei. În orice caz, bărbatul ei a primit din toată inima Evanghelia deplină. Când am predicat ultima dată în capelă, el şedea acolo şi a primit totul pentru sine. El a luat parte la cină şi la toate celelalte. Un învăţat baptist - dar el a venit la Domnul pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt. Asta ne arată din nou că Dumnezeu rămâne Dumnezeu.

Medicul, tatăl ei, este un om devotat, dar el nu văzuse niciodată, cum se întîmplă astfel de lucruri.

Dumnezeu însă are pentru toate lucrurile un timp anumit. Voi amândoi, care staţi culcaţi aici, fiţi credincioşi. Câteodată ni se întîmplă lucruri care ne slujesc înspre bine. Voi ştiţi că Biblia ne spune că toate lucrurile slujesc spre binele celui ce crede.

Aduceţi-vă aminte de încercările lui Iov. Dumnezeu nu l-a pedepsit pe Iov. Dumnezeu a vrut doar să-l verifice pe robul Lui. Totul a avut un sfârşit bun. Cartea lui Iov a fost apoi scrisă ca mărturie pentru toate generaţiile. Dumnezeu face totul înspre binele nostru.

Aduceţi-vă aminte! Eu m-am rugat rugăciunea credinţei din inimă. Dacă credeţi, atunci se va şi întîmpla! Aşteptaţi rezultatul.

Acum vrem să intrăm direct în mesajul Cuvîntului, pentru că mulţi de aici trebuie să stea în picioare. În seara aceasta am un mesaj scurt.

Gândiţi-vă că de data aceasta, la conferinţa oamenilor de afaceri în Ramada Inn, vor fi vorbitori minunaţi. Desigur că veţi încerca să luaţi parte la aceste adunări. Fratele Oral Roberts va fi într-o seară din timpul banchetului prezent aici.

Eu am dreptul de participare la Tucson şi eu voi pleda pentru Tucson. Următoarea luni seara vom avea o adunare şi acolo. Dacă vă aflaţi prin împrejurimi, veniţi acolo. Veţi suferi puţin în ceea ce priveşte timpul, şi anume o singură dată când voi fi eu vorbitorul. Veniţi deci la Ramada Inn în Tucson. Noi toţi ştim că Phoenix este un cartier exterior al Tucsonului. Acesta este cunoscut în general. Veniţi şi vedeţi cum trăiesc oamenii în munţi.

Noi vrem să citim în Biblia noastră din proorocul Zaharia cap. 14, 6-7. Din aceste versete vreau să-i dau un nume temei mele.

> *„În ziua aceea, nu va mai fi lumină; stelele strălucitoare se vor ascunde. Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina."*

De aici eu numesc tema: *„Mesagerul din timpul serii."* În tot timpul zilei (de har) noi am avut mesageri. În această zi despre care a vorbit El

aici, vine un mesaj pentru timpul serii. Noi vrem să vorbim în seara aceasta despre această temă, ca într-o lecție la şcoala duminicală.

Noi cu toții ştim, despre ce a vorbit Zaharia aici. El a spus că va veni o zi care este bine cunoscută Domnului, care nu va fi numită nici zi şi nici noapte, dar spre seară se va face lumină. Deci o zi care nu poate fi numită nici zi şi nici noapte, este o zi înnorată, cu ceață.

Noi ştim cu toții că civilizația a plecat din est spre vest. Cea mai veche civilizație pe care o avem, este în China. Ea a mers din est spre vest, urmând soarele. Acum am parcurs tot drumul până la coasta de vest. Dacă am pleca de aici mai departe, am ajunge din nou în est. Noi suntem la capătul drumului.

Noi, ca Biserică, credem că Evanghelia a ajuns aproape la încheiere. Noi credem că mesagerii cei mari din trecut până în prezent, s-au luptat secole de-a rândul pentru aceste lucruri mari. Luther pentru neprihănirea prin credință, Wesley pentru sfințire şi apoi penticostalii cu botezul cu Duhul Sfânt. Noi credem că de aici se naşte trupul. Tot aşa este în cele fireşti ca şi în cele spirituale.

Cum se întîmplă, când se naşte un copil? Mai întîi apare apa, apoi sângele şi la urmă viața.

În 1 Ioan 5, 7 este scris: *„Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tată1l, Cuvîntul şi Duhul Sfânt, şi aceşti trei una sunt."* Acestea trei nu numai că sunt una, dar ele sunt unificate. Tatăl, Cuvîntul şi Duhul Sfânt sunt una. Voi nu-L puteți avea pe Tatăl, fără Fiul. Voi nul puteți avea pe Fiul, fără Duhul Sfânt.

Dar voi puteți fi neprihăniți, fără a fi sfințiți, fără să fi primit pe Duhul S´fânt. Duhul Sfânt este prezența Lui care locuieşte în voi şi puterea lui Hristos în voi, în Duhul. Noi vedem deci, cum firescul preumbreşte duhovnicescul. Aşa este desăvîrşită Biserica acum în creşterea ei. Neprihănire, sfințire şi botez cu Duh Sfânt. Noi am trecut acasă prin cele şapte epoci ale Bisericii, unde le-am prezentat aşa de frumos ca un tablou.

A ascultat cineva dintre voi înregistrarea de pe bandă despre cele şapte Biserici? La încheierea adunărilor, am desenat sub inspirația pe care Dumnezeu mi-a dat-o, cum am putut de bine, cele şapte epoci pe o tablă. Tatăl ceresc ştie că acesta este adevărul. Îngerul Domnului pe care-L vedeți în tablou - mulți au văzut fotografia cu lumina, nu-i aşa? - a venit în prezența a 300-400 de oameni în sală, şi a desenat aceste epoci de cealaltă parte a peretelui. Noi toți stăteam acolo şi priveam cum desena prima epocă, a doua, a treia, a patra, a cincea, a şasea şi a şaptea.

Aici şed oamenii care pot s-o mărturisească. Dacă este aşa, ridicați vă rog mâinile. Biblia spune: „… Orice lucrare să fie constatată pe baza a doi sau trei martori."

Toți cei prezenți au strigat şi s-au mirat. Eu am spus acolo: „Voi ați vrut să vedeți ceva, acum puteți s-o priviți direct în față." Era ora 11.00, când El a stat acolo la perete şi a desenat cele şapte epoci. La început cu mult Duh, apoi întunericul a luat proporție, iar Duhul s-a retras, lucru care a continuat până în evul mediu, apoi s-a întors din nou, aşa cum o desenasem. Noi mai avem aceste desene care sunt atîrnate pe perete. Ele corespund exact. Duhul Domnului trebuie să fi fost mulțumit de încheierea acestei lucrări, pentru că El a venit jos şi a confirmat că totul este corect.

Noi trăim în epoca Bisericii Laodicea. Este epoca în care ei cred că sunt bogați şi nu mai necesită nimic, şi nu ştiu că sunt goi, săraci şi orbi. Aceste lucruri au fost simbolizate.

Soarele care răsare în est, este acelaşi care apune în vest. Aici vrem să ne oprim puțin să creem baza pentru acest mesaj. Noi ştim despre soare şi sistemul solar. Dar Fiul lui Dumnezeu a venit în strălucirea şi lumina lui Dumnezeu, acolo în est. Domnul s-a îndurat de noi de aproape 2.000 de ani. EL a spus: „Va veni un timp în care nu va nici zi nici noapte, o zi înnorată, dar spre seară va fi lumină."

Aşa cum ştiți, la început s-a pogorât Duhul Sfânt acolo peste poporul din răsărit. Noi am trecut printr-un timp când se adera pur şi simplu la o comunitate, unde cuprindeai anumite lucruri ale credinței şi te luptai pentru anumite lucruri minore. Însă spre seară urma să se facă lumină în emisfera vestică. Noi suntem acum în timpul acela. Civilizația a venit ca un val mare din răsărit, a luat păcatul cu sine pe drum şi a lovit coasta de vest ca un sunet suprasonic. Cel mai stricat loc pe care-l ştiu, este pe coasta de vest. Ei fac tot ce vă puteți închipui păcat, corupție, divorț, căsătorie Hollywood, deschizătura directă spre iad. Aşa este.

Eu cred în sfințirea adevărat biblică. Eu nu cred în corupție şi în toate aceste lucruri din Hollywood care slujesc poporului ca exemplu. Eu am fost întotdeauna împotriva acestor lucruri, şi eu cred că un om care are Duhul lui Dumnezeu va fi împotriva acestora. Pentru că Duhul Sfânt depune mărturie că totul este pe dos.

Mai înainte ei mergeau la Paris după modele dezgolite, pentru a le îmbrăca pe femeile noastre, dar astăzi ei vin din Paris pentru a le lua de aici. Hollywood este în fruntea lumii. Moda dezgolirii pe care o avem azi, întrece Franța acest loc beat, gălăgios, imoral. Aşa este! Hollywood îi întrece pe toți. Toată televiziunea noastră emite fără cenzură. Bancuri murdare, stricăciune şi corupție au trecere peste tot. Penticostalii mai bătrâni nu i-ar fi trimis niciodată pe copiii lor la cinema. Aşa a fost cu ani în urmă. Dar satana ne-a înşelat şi ni l-a adus în casă. El a adus cinematografia direct în casă.

Este groazic să vezi aşa ceva şi să recunoşti că lumea a ajuns în această pierzare. Lumea a intrat în mlaştina lucrurilor, care au venit odată cu civilizația.

Dacă Domnul voieşte, voi predica în câteva zile despre tema *Countdown* (numărătoarea inversă). Eu ştiu că şi voi sunteți cuprinşi aici. Noi recunoaştem ceea ce se întîmplă. În tot timpul Dumnezeu a fost în stare să facă ceva cu Biserica Lui, în timp ce s-au desfăşurat aceste lucruri. Acum suntem în timpul când se desfăşoară aceste lucruri. Acum suntem în timpul sfârşitului. Slavă lui Dumnezeu!

Fiecare epocă a primit mesajul şi mesagerul ei. Pentru aceasta s-a îngrijit Dumnezeu. În epocile Bisericii am văzut că fiecare mesager a trăit cele rânduite pentru epoca lui. Una se sfârşea, cealaltă începea, până la epoca a şaptea. Fiecare stea, fiecare înger al Bisericii, fiecare mesager.

În ultima epocă în Apocalipsa 10 a sunat trâmbița şi au răsunat şapte voci. Dar nu s-a îngăduit să fie scris. Totul a fost pecetluit pe dosul cărții, cele şapte peceți erau pe dosul cărții. După ce a fost scrisă cartea, aceasta a fost pecetluită pe spate cu cele şapte peceți. Nimeni nu ştie ce înseamnă. S-a spus: „În zilele când îngerul al şaptelea va trâmbița mesajul lui" - îngerul pământesc.

Acel înger venea din cer, iar acesta era pe pământ. Îngerul este mesagerul, un mesager pentru epoca respectivă.

Noi vedem că El avea un curcubeu deasupra capului Său, ridicând mâna Sa, jurând pe Cel veşnic că nu va mai fi timp. S¸apte tunete răsunau cu glasurile lor. S¸i El a spus: „Să nu scrii, pecetluieşte totul." Noi am constatat că acesta s-a aplicat pe spatele cărții.

Dacă îngerul al şaptelea va sfârşi mesajul în acea zi prin proorocie, atunci taina lui Dumnezeu va fi încheiată. Toţi ştiu că Biblia spune aceasta. Taina lui Dumnezeu, ce este aceasta? Ce este Dumnezeu? Cine este Dumnezeu? - Tot ce este în legătură cu botezul şi cu celelalte lucruri, vor fi clarificate în ziua aceea.

Fiecare mesager a avut mesajul lui, iar fiecare mesaj îl are pe mesagerul său pentru epoca respectivă. Este interesant. Noi am constatat aceasta în cele şapte epoci ale Bisericii, iar în seara aceasta intrăm în Vechiul Testament şi constatăm acolo acelaşi lucru. Dumnezeu l-a trimis pe mesagerul Lui întotdeuna la sfârşit. Întotdeauna s-a întîmplat la sfârşit şi nu la început.

Atunci când s-a sfârşit epoca lui Luther, s-a ridicat Wesley. Când s-a încheiat epoca sfânțirii cu Wesley, a început epoca penticostală. Întotdeauna mesagerul deschide drumul pentru mesajul cel nou la sfârşitul epocii celei vechi. Aşa s-a întîmplat în fiecare epocă. Noi ştim că acesta este adevărul.

De fiecare dată se repetă aceasta în Biblie. Asta o găsim în toată Scriptura. La sfârşitul celei vechi, începea o epocă nouă, iar Dumnezeu a trimis mesagerii.

De fiecare dată când s-a ridicat un mesager, el a venit cu scopul de a readuce Biserica înapoi la Cuvînt. Niciodată nu a dat greş. **Să nu uitaţi că acest Cuvînt este descoperirea deplină a lui Isus Hristos. Nimic nu poate fi adăugat şi nimic nu poate fi scos. Aceasta este descoperirea deplină a lui Isus Hristos. Noi putem fi siguri de fiecare dată prin aceasta că în caz că se va ridica ceva printre noi în contradicție cu această descoperire, este fals.** „Înapoi la Cuvînt!" - Întotdeauna este o chemare înapoi la Cuvînt.

Conform Scripturii, Dumnezeu foloseşte în fiecare caz un prooroc, pentru a-i chema pe ai Săi din toate epocile înapoi. EL nu a schimbat niciodată felul Lui de lucrare. EL trimite întotdeauna un prooroc. De ce face El aceasta acum? Pentru că Biblia spune că Cuvîntul lui Dumnezeu vine la un prooroc, la un descoperitor al Cuvîntului.

Eu sper că nu voi fi înțeles greşit. Eu nu doresc să fiu înțeles greşit, dar eu vreau să rămân credincios şi sincer față de chemarea primită. Asta dorim să fim.

Dumnezeu întotdeauna s-a folosit de un prooroc de un bărbat. Dacă luați un grup de oameni, atunci aveți diferite idei. Nici măcar o dată nu corespund doi bărbați pe deplin. Niciodată nu au fost doi prooroci în acelaşi timp pe pământ. EL îl ia pe unul şi apoi îl înlocuieşte cu altul cu un alt mesaj. EL nu are niciodată doi, întotdeauna numai unul într-o anumită perioadă.

Dumnezeul cel veşnic nu-şi schimbă niciodată programul Său. EL trebuie să rămână cu ceea ce a început. Acesta este motivul pentru care trebuie să avem încredere în ceea ce spune El. EL nu poate să se schimbe. Dacă El a salvat un om pe baza credinței lui Dumnezeu, apoi vine un altul în acelaşi fel, El trebuie să-l salveze în acelaşi fel.

La început Dumnezeu a făcut un loc unde putea să aibe părtăşie cu ceea ce crease El. Dar Adam a încercat s-o facă în felul său. El a făcut şorțuri din frunze pentru sine şi soția lui. Dar Dumnezeu a refuzat aşa ceva, Dumnezeu avea deja un program şi baza pe care se va întîlni cu omul pentru a avea părtăşie, iar asta doar sub sângele vărsat. EL nu a schimbat asta niciodată.

Ca metodişti şi baptişti putem să ne dăm mâna. Dar dacă este vorba de a prezenta baza pentru metodişti şi baptişti, atunci nu mai avem nimic comun. Unul stă pentru cauza baptistă, iar celălalt stă pentru metodişti, sau invers. Dar există o bază pe care se pot întîlni toți credincioşii. Aceasta este sub sângele vărsat. Aici ne întîlnim şi depunem toate celelalte lucruri. Noi nu putem fi toți în aceeaşi organizație.

Oh, aceste organizații! Dar vreau să spun că totuşi Dumnezeu a fost în întreaga lucrare, dar oamenii au provocat deosebirile. Fiecare le vede altfel. Nu corespund nici măcar două gândiri. Aşa cum nu corespund două nasuri sau două amprente, ci fiecare este altfel creat. Astfel avem tot felul de grupuri diferite.

Dumnezeu însă lucrează în persoane individuale. Voi nu sunteți salvați pentru că sunteți metodişti sau baptişti, nici pentru că sunteți penticostali. EL v-a salvat pentru că El a lucrat în voi. Pe baza aceasta voi sunteți salvați, pentru că voi ați acceptat salvarea Lui. Din cauza aceasta a putut Dumnezeu să se ocupe de voi. EL nu se ocupă de voi conform unei comunități, El se ocupă de voi în mod individual.

Atunci când Dumnezeu a fost pe punctul de a trimite pe proorocul şi mesagerul Lui în Noul Testament, El i-a vorbit unui bărbat, iar acest bărbat a adus mesajul. Dar alții au mers cu acelaşi mesaj pretutindeni. Dar trebuie să fie un cartier general. Întotdeauna Dumnezeu a făcut aşa. Eu sunt mulțumitor, pentru că El procedează în seara aceasta la fel. Duhul Sfânt este Cel ce face această lucrare, asta o ştim noi, şi nu o grupare deosebită. Nu un grup, ci Duhul Sfânt este cartierul general al lui Dumnezeu. EL este mesagerul acestui ceas pentru Dumnezeu.

Ce este un prooroc la care vine Cuvîntul? Dacă ei sunt prooroci adevărați ai Cuvîntului, Dumnezeu confirmă Cuvîntul Său prin prooroc.

În timpul epocilor au existat mulți prooroci falşi. Dacă ne întoarcem la Vechiul Testament, vedem unde s-au ridicat aceştia şi ce au vorbit în Numele Domnului. Dacă nu corespundea, Dumnezeu nu avea nimic de-a face cu ei. EL nu va confirma niciodată altceva, decât propriul Lui Cuvînt. Altfel El nu poate să călăuzească lucrarea Lui.

Aduceți-vă aminte, Dumnezeu confirmă numai propriul Său Cuvînt. Cum puteți să recunoaşteți un prooroc adevărat? Numai prin Cuvîntul confirmat. După criteriul acesta trebuie să-l încadrați.

Vă aduceți aminte cum a fost în zilele lui Mica? Acolo s-au ridicat patrusute de prooroci evrei înaintea lui Ahab şi Iosafat şi au spus: „AS¸A VORBES¸TE DOMNUL: Mergeți într-acolo, voi veți izbuti …" Privit din punct de vedere fundamental, ei aveau dreptate. Dar apoi a fost chemat Mica, pe care toți ceilalți îl urau. Eu subliniez că cei patrusute nu erau prooroci de-a lui Baal - ei erau evrei care s-au ridicat şi au spus la unison: „Mergi la luptă la Ramot, în Galaad, Domnul te va binecuvînta, va fi cu tine şi veți izbuti." Aceşti bărbați nu erau fățarnici. Ei erau absolut inspirați.

De ce ar prooroci acest Mica, fiul lui Imla, ceva ce era în contradicție cu proorocia lor? Pentru aceasta el avea nevoie de curaj şi convingere. Cum ştia el că are dreptate? Dacă ați fi stat acolo, cum ați fi ştiut? Singura modalitate prin care puteți să aflați adevărul, este de a lua ceea ce a spus omul lui Dumnezeu şi s-o comparați cu Cuvîntul. Mica stătea exact pe Cuvînt. Ilie, marele prooroc care a avut Cuvîntul Domnului, îi blestemase pe Ahab şi pe Isabela. Cum putea Dumnezeu să se întoarcă acum şi să binecuvînteze ceea ce blestemase mai înainte? Aşa nu merge.

Noi recunoaştem de aici că Dumnezeu confirmă întotdeauna Cuvîntul Lui, Cuvîntul proorocului, dacă el este un prooroc care vorbeşte conform Cuvîntului Său. Biblia spune că dacă cineva nu vorbeşte conform Legii şi proorocilor, atunci nu este lumină în el. Un mesager îi cheamă

pe cei aleşi afară. El corespunde cu Cuvîntul şi asta dovedeşte că el este corect.

Observați, observați, ascultați în timp ce arătăm aici câteva exemple.

Noe era martorul lui Dumnezeu din timpul sfârşitului înaintea potopului. Vedeți în ce contradicție se afla mesajul lui cu lumea dinaintea potopului. Omul era privit ca nebun. S¸i totuşi el poseda Cuvîntul Domnului. Dumnezeu a spus că El nu va lăsa păcatul nepedepsit. Atunci când oamenii au început să păcătuiască, Dumnezeu a privit în jos, iar Noe a predicat mesajul sfârşitului. Când a fost aceasta? Scurt timp înaintea sfârşitului se ridicase acest mesager. Dumnezeu îl trimise pe acest prooroc cu un mesaj pentru timpul sfârşitului. Lumea a râs de el, şi-au bătut joc de el şi l-au batjocorit. Numai familia lui a fost salvată. Aşa este. Nimeni nu l-a crezut, deşi el poseda mesajul pentru timpul sfârşitului. Dar toți acei ce nu au crezut, au fost condamnați. Acei care au crezut mesajul lui au fost salvați. Dumnezeu îi ținuse în viață, ei au fost salvați; acei ce nu crezuseră au pierit în apă.

Eu fac aici un tablou. Observați, cum a făcut-o Dumnezeu de trei ori.

Trei este numărul desăvîrşit al lui Dumnezeu. Dumnezeu este desăvîrşit în trei, aşa cum este Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt şi neprihănire, sfințire şi botez cu Duhul Sfânt. Trei este desăvîrşirea Lui. Cinci este numărul harului, şapte este numărul de încheiere, doisprezece este numărul închinării, patruzeci este numărul ispitirii - prigonire. Cincizeci este numărul anului de îndurare sau al anului jubiliar închinare. Rusalii - penticost înseamnă cincizeci. Moise a fost cercetat patruzeci de zile; Hristos a fost ispitit patruzeci de zile. Toate acestea sunt tablouri. Dumnezeu este desăvîrşit în trei.

Există trei distrugeri. Una din acestea a avut loc când a intrat Noe în corabie. A doua s-a întîmplat când a ieşit Lot din Sodoma. Isus s-a referit la ambele, pentru că El a zis: „Cum a fost în zilele lui Noe şi în zilele lui Lot, tot aşa va fi când va veni Fiul Omului." Observați! Unul a intrat, altul a ieşit. Dar data viitoare va merge în sus. A intra înăuntru, a ieşi afară, a merge în sus! Asta este rânduiala Domnului. Isus s-a referit la aceşti doi prooroci: „… cum a fost în zilele lui Noe, … cum a fost în zilele lui Lot …" Avraam a fost un prooroc: „… cum a fost atunci, va fi când va veni Fiul Omului." EL s-a referit la aceşti doi bărbați.

Moise a fost un alt prooroc care s-a ridicat la sfârşitul epocii egiptene. Dumnezeu era pregătit să elibereze poporul Său Israel din mâna egiptenilor care îi subjugau foarte tare. Aceştia s-au pus în postura de stăpâni peste ei. Înaintea distrugerii Egiptului şi a eliberării Israelului, Dumnezeu a trimis un prooroc cu Cuvîntul Domnului. Observați, proorocul era în concordanță exactă cu ceea ce Dumnezeu făgăduise cu peste 400 de ani în urmă lui Avraam, pentru că sămânța urma să locuiască într-o țară străina,1 ca străini, dar El a vrut să-i scoată cu o mână puternică. Voi ştiți doar că Dumnezeu, când i s-a arătat lui Moise într-un tufiş de foc, El i-a zis: „EU am auzit strigătul poporului Meu, Eu am văzut apăsarea lor, şi Eu Îmi aduc aminte de Legământul Meu." EL s-a gândit la Cuvîntul Lui.

EL se gândeşte întotdeauna la Cuvîntul Său. EL nu va greşi niciodată, El trebuie să procedeze de fiecare dată la fel. Motivul pentru care spun aceste lucruri, este, pentru ca voi în mod deosebit, care ați fost bolnavi, să vă mişte aceasta şi să vă gândiți asupra lor. Observați, eu am spus, voi care ați fost bolnavi.

Voi toți trebuie să vă gândiți că Dumnezeu nu se poate schimba. EL este Dumnezeul neschimbător. Timpurile se schimbă, oamenii se schimbă. Dumnezeu este fără sfârşit. EL nu se poate schimba. EL trebuie să rămână acelaşi ieri, azi şi în veci. EL trebuie să rămână astfel pentru totdeauna. Dacă credem că acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu, atunci putem să ne punem toată încrederea noastră în tot ce a zis El.

Vedeți voi în ce mod vine mesajul Lui, cum trimite El mesajul Lui? EL nu poate să se schimbe. EL a procedat întotdeauna în felul acesta. EL trebuie să rămână pentru totdeauna acelaşi. EL trebuie întotdeauna s-o facă în felul acesta. Gândiți-vă: când face El aceasta? Înaintea unei distrugeri, la sfârşitul unei epoci. Apoi trimite mesajul Lui, pentru a chema afară poporul Său. Ei se află întotdeauna într-un amestec, apoi ies afară.

În zilele lui Moise, credincioşii au fost salvați, iar necredincioşii au pierit.

Toți acei ce credeau că mesajul lui Moise venea de la Dumnezeu, nu ar fi crezut, dacă mesajul nu ar fi fost confirmat ca Cuvînt al lui Dumnezeu, care era cu el. Aceasta îl făcea pe Moise un prooroc. El s-a ridicat de exemplu în picioare şi a zis: „Mâine pe vremea aceasta, va avea loc cutare sau cutare", iar în ziua următoare se întîmpla. Asta era. Fiecare prooroc adevărat al lui Dumnezeu care vorbeşte în Numele Domnului, va proceda astfel. El spunea dinainte ce se va întîmpla: „Eu mă duc la faraon, dar el îşi va împietri inima. El va spune că ne va lăsa să plecăm, dar nu o va face." Exact aşa s-a întîmplat. Astfel oamenii ştiau că acest bărbat era trimis de Dumnezeu. Ei vedeau că Dumnezeu îl binecuvîntează pe Moise. Ei îl respectau pe Moise. După ce o făceau, se întîmplau lucruri mari.

Acei ce au râs de Moise, care l-au batjocorit şi nu au primit mesajul lui, au pierit împreună cu restul necredincioşilor.

Credincioşii însă au fost scoşi afară şi au intrat în țara făgăduită. Ei umblau sub mesajul uns al mesagerului. Era un mesaj de eliberare. Dumnezeu făgăduise că duce poporul Său într-o țară unde curge lapte şi miere. Totul se întîmplase astfel, pentru că Dumnezeu o făgăduise deja. În felul acesta, Moise a fost confirmat ca mesager pentru timpul acela.

Asta ne-a clarificat totul.

Noi constatăm că Moise a fost confirmat după rânduiala divină.

În epoca respectivă avea loc o schimbare între har şi lege. Trebuia să vină odată clipa în care Mesia cel făgăduit urma să vină. În timpul acela însă oamenii suciseră legea adăugând ideile lor, şi tot felul de tradiții omeneşti. Isus a venit ca Prooroc - un Prooroc-Dumnezeu.

Acum voi ziceți: „EL nu a fost prooroc."

Dar Biblia spune că El a fost un prooroc. „Un Prooroc ca Mine va ridica Domnul Dumnezeul tău din mijlocul tău, pe Acela să-L ascultați." EL era Dumnezeul-Prooroc, care a venit în timpul trecerii de la lege la har. Despre aceasta vorbise El în decursul anilor. EL a dat legea prin Moise. În timpul acela intervenise schimbarea, aşa cum a spus El, şi o întoarcere la har. EL trimisese un prooroc care proorocise despre acest timp. EL a strâns poporul, dar necredincioşii timpului său au pierit. Toți acei care au crezut în El, au fost salvați. Toți acei care nu au crezut mesajul Lui, au mers în pierzare.

Acelaşi lucru s-a întîmplat în zilele lui Noe şi în zilele lui Lot. S-a întîmplat în zilele lui Moise şi atunci când Domnul Isus a umblat pe pământ, pentru că acei care au respins mesajul au pierit, dar toți acei care au crezut mesajul au fost salvați.

Noi am trecut prin timpul lui Noe, dinaintea potopului, până în epoca legii, apoi la epoca harului pentru Biserică. Acum însă suntem la sfârşitul epocii Bisericii. Asta o ştim cu toţii.

Dacă Dumnezeu a procedat în felul acesta în celelalte două epoci - EL trebuia să rămână acelaşi - atunci trebuie ca El să procedeze la fel şi în epoca aceasta, pentru că El a promis că o va face astfel. În câteva minute voi dovedi aceasta cu Cuvîntul, că El a promis că o va face. EL nu putea să schimbe programul Său, El este Dumnezeu. Observaţi, ce a făcut El în acele epoci ale timpului.

Noi am ajuns la sfârşitul unei epoci a timpului Bisericii. De aceea am citit în seara aceasta:

„Trebuie să se facă lumină spre timpul serii."

Mult timp am avut un timp noros. Dar lumina trebuie să vină. Acelaşi Fiu care a venit atunci şi a introdus o altă epocă, va veni din nou. De data aceasta vom fi luaţi de pe pământ în slavă. Noi mergem în sus; atunci ei au intrat înăuntru, ceilalţi au ieşit afară, dar de data aceasta mergem în sus. Înăuntru, afară, în sus. Noi ne apropiem de timpul sfârşitul. Noi nu ne apropiem numai de sfârşit, noi am ajuns la sfârşit. Noi trăim în timpul sfârşitului!

Ce face Dumnezeu în acest timp al sfârşitului? Dumnezeu găseşte o stare cum o găsise şi în celelalte epoci - **Necredinţă!** Întotdeauna a fost aşa. Atunci când va veni El, va găsi necredinţă. EL găseşte că oamenii s-au îndepărtat de la programul Lui, pe care Îl stabilise El pentru ei. Dacă ei ar fi trăit şi ar fi jertfit pe vremea lui Noe conform rânduielilor Sale, ei ar fi scăpat. Dar ei se îndepărtaseră. Când a venit El, i-a găsit în lucrarea lor greşită.

Acelaşi lucru s-a întîmplat când a venit El pe pământ. EL i-a găsit pe oameni împreună cu fariseii care se închinau conform legii. Ce făceau ei? Nu era sinceritate în ei. Pe ei nu-i prea interesa, ci se purtau după tradiţii vechi moştenite. Oamenii trebuiau să vină doar la biserică, şi asta era totul ce gândeau că este bine. Astfel i-a găsit El atunci.

EL i-a găsit din nou astfel. EL găseşte din nou aceeaşi stare, pentru că oamenii nu se schimbă. Dacă El şi-a descoperit atunci programul, iar acei ce nu au crezut au pierit, dar acei ce au crezut au avut viaţa, atunci trebuie ca astăzi să fie la fel. Trebuie să fie tot aşa.

Întotdeauna a fost o luptă pentru mesager, de a despărţi vechiul de nou. Dar pentru scopul acesta vine mesagerul, iar mesajul trebuie să fie conform Scripturii. Fiecare mesager l-a anunţat pe următorul.

Acum lăsaţi-ne să ne gândim o clipă. Cât de greu a fost pentru Isus să isprăvească prin mesajul Lui, trecerea de la lege la har. Dar Biblia spune că aşa a fost întotdeauna. Mesia urma să vină, iar jertfa zilnică urma să fie înlăturată. Noi ştim că şi aceasta a fost proorocit de către prooroci. Ce lucru mare a fost pentru El, să facă aceasta. Noi constatăm că El a făcut-o. EL a făcut-o pentru că Scriptura o spusese deja. Iar credincioşii acelui timp, „aşa zişii credincioşi" nu concordau cu El absolut deloc.

Priviţi spre farisei şi saduchei. Ei aveau propria lor tradiţie şi nimeni nu putea să îi despartă de aceasta pentru că ceea ce credeau ei, au crezut deja părinţii şi bunicii lor. „Moise a zis aşa!" Dar acelaşi Moise care le-a dat legea, este acelaşi Moise care le-a vorbit despre Cel care trebuia să vină. Totuşi ei au ezitat să creadă şi să recunoască ziua împlinirii. Pentru că ei amestecaseră Cuvîntul adevărat cu tradiţiile, uitînd lucrul cel mai important. Aşa trebuia să fie.

Fiecare mesager arăta deja spre cel care urma să vină după el. Oamenii însă primeau de fiecare dată mesajul zilei care le-a fost adus, şi se stabileau în acesta.

Lăsaţi-mă să explic puţin aceasta. Priviţi o clipă spre Luther. Atunci când Luther a predicat neprihănirea prin credinţă, el era un mesager, îngerul pentru biserica Sardes. În timp ce el a predicat mesajul lui, el i-a aşezat pe lutherani într-o anumită rânduială. Învăţătura lui Luther s-a răspândit. Dar când a venit Wesley în epoca bisericii Filadelfia cu mesajul lui despre sfinţire, le-a venit greu lutheranilor să recunoască acest mesaj. Ei nu l-au crezut.

După ce Wesley a rânduit lucrurile, au apărut pelerinii sfinţirii, metodiştii liberi şi alte comunităţi care au crezut în sfinţire. Apoi a venit mesajul penticostal. Atunci le-a căzut greu metodiştilor să creadă acest mesaj. Aşa a fost!

Dar scriptural este aşa, ca unul să vorbească deja despre celălalt. Enoh, prin răpirea lui, a vorbit deja despre viitoarea distrugere. Dumnezeu îl luase acasă. El era un martor. Avraam le-a spus despre Moise, iar Moise a vorbit despre Mesia. Ei au vorbit unul despre celălalt. Mesia a vorbit despre acest timp şi despre ce va mai urma.

Voi ziceţi: „Dar, frate Branham!"

O, da, El a făcut-o. Lăsaţi-mă să mă refer la două sau trei texte biblice. În Matei 24 citim că El a spus ce se va întîmpla. O naţiune se va ridica împotriva altei naţiuni, etc. EL a continuat zicând: „Aşa cum a fost în zilele lui Noe şi în zilele lui Lot, aşa va fi şi în zilele Fiului Omului." EL a prezis-o. EL a prevestit că aceste lucruri se vor întîmpla.

Dar El a spus: „Când se vor întîmpla toate acestea, nu este încă sfârşitul." Mai departe El a zis: „Învăţaţi din pilda smochinului, când înfloreşte şi vlăstarele îmbobocesc, la fel şi ceilalţi pomi, atunci ştiţi că vara este aproape." În acelaşi fel când veţi vedea toate acestea împlinindu-se, voi ştiţi că este aproape, la uşă. Smochinul şi toţi ceilalţi pomi urmează să înverzească. Acesta este un semn. Întotdeauna Israelul a fost numit smochin.

S¸i Ioel a proorocit despre acest timp: „Ce a lăsat rozătorul, a mâncat lăcusta, şi ei au ros totul." Dar Dumnezeu a promis: „EU voi restitui, zice Domnul!" EL va face acest lucru. Dar înainte de a readuce Israelul în starea originală duhovnicească, trebuie ca biserica dintre neamuri să fie luată. EL nu va face aceste două lucruri în acelaşi timp. Voi nu puteţi rupe Scriptura din legătură şi să spuneţi altceva. EL nu a avut niciodată doi martori în acelaşi timp. EL nu are nici două Biserici în acelaşi timp.

Mai întîi trebuie luată Biserica dintre neamuri, înainte de a putea avea loc sfârşitul celei de-a 70-a săptămâni din Daniel pentru iudei. Mesia a predicat trei ani şi jumătate apoi a fost ucis la mijlocul celei de-a 70-a săptămâni. Au mai rămas trei ani şi jumătate pentru cei doi prooroci care vin conform Apocalipsa 11, să le proorocească iudeilor. Dar în timpul acela Biserica va fi luată.

Noi vedem că după circa 2000 de ani Isarelul a devenit din nou o naţiune, cu o armată proprie, monedă proprie şi steag propriu. Israelul este în patria sa, este o naţiune suverană şi membră la ONU. Acesta este unul dintre cele mai mari semne la care ne putem gândi. Deja de acum sunt israeliţii în patria lor. Isus a spus: **„Această generaţie, care va vedea că Israelul se întoarce în patria sa, nu va trece, până nu se va împlini**

totul." Vedeți, El a vorbit despre acest timp.

Lăsați-mă să vă mai prezint altceva. În 2 Tim. 3, Biserica este prezentată în timpul sfârşitului. „… oamenii vor fi mândri, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără Dumnezeu, fără dragoste şi credincioşie, bârfitori, fără frâu, nevrednici pentru a face bine, vînzători, uşuratici, umblând mai mult după lucruri fireşti decât a fi predați dragostei lui Dumnezeu." Priviți biserica din lumea întreagă: ei iubesc distracția mai mult decât pe Dumnezeu, rămân acasă la programul de televizor în loc să vină miercuri seara la ora de rugăciune.

Voi poate veți spune: „Da, aceştia sunt poate baptiştii care fac aşa."

Nu, şi penticostalii fac la fel. Desigur, aşa este. „Mândri şi dornici de distracție." Poți să le pui Cuvîntul sub nas şi ei totuşi nu s-ar uita la el. Ei iubesc lumea mai mult decât pe Dumnezeu. Dacă le spui femeilor să nu-şi taie părul, ele totuşi o fac. Ele iubesc lumea mai mult decât pe Dumnezeu, nu se țin de Cuvînt, obraznice, fără frâu, disprețuind pe cei ce sunt în drept.

Voi ziceți: „Aceştia sunt ateiştii."

O nu, ei au o formă de evlavie şi tăgăduiesc totuşi puterea lui Dumnezeu care vă poate elibera de sistemul actual lumesc; de astfel de oameni să vă îndepărtați. Pe mine nu mă interesează ce spune restul oamenilor. Aici este vorba despre tine, ca persoană individuală care stă înaintea lui Dumnezeu. Tu va trebui să răspunzi înaintea Lui. Voi va trebui să dați socoteală, indiferent ce face femeia aceea sau cealaltă, ce face bărbatul acela sau celălalt, un predicator sau altul, aici este ceva între tine şi Dumnezeu. Ei au o formă, o tradiție, dar ei tăgăduiesc puterea. „De astfel de oameni să te îndepărtezi." Trăim noi în timpul acesta? Desigur!

Mai priviți o dată în ultima epocă a Bisericii. Duhul Sfânt, însuşi Isus a spus: „EU l-am trimis pe îngerul Meu ca să mărturisească toate acestea." În cap. 3 din Apocalipsa unde se vesteşte despre această epocă a Bisericii, Isus mărturiseşte despre ceea ce se va întîmpla în timpul de pe urmă. EL a spus că Biserica Laodicea va fi bogată, dar căldicică. Atîta timp cât cântă muzica, ei pot sări în sus. Aşa este. Dar ei sunt departe de o mărturie şi de o viață în rânduială.

Eu nu doresc să vă jignesc cu nici un preț, dar nu demult am avut o vedenie în care1 am fost în paradisul lui Dumnezeu. Eu nu pot altfel, decât să vă spun adevărul. Dumnezeu să ne ajute nouă predicatorilor, să fim sinceri cu aceste lucruri şi să spunem adevărul.

Biblia mărturiseşte că aşa va fi. De aceea lucrurile trebuie să vină în felul acesta. Dacă ceea ce s-a vorbit s-a întîmplat întocmai în legătură cu epoca lui Luther, şi dacă totul s-a împlinit ce a fost spus despre epoca Filadelfia din timpul lui Wesley, atunci se va împlini cu desăvîrşire şi ceea ce a fost spus despre epoca Laodicea.

„Bogată şi nu duci lipsă de nimic." Noi putem investi milioane de dolari în clădiri, putem construi cele mai frumoase biserici, să organizăm distracții, aceasta se va întîmpla. Aceasta este în ordine.

Dar vreau să spun, dacă mesajul pătrunde până la ei, atunci ei nu vă vor primi. „Voi sunteți suciți! Tu eşti un fanatic! Tu trebuia să trăieşti acum cincizeci de ani!" Poate vă gândiți: „Un astfel de păstor nu vreau!" Totuşi el este păstorul vostru. Izabela nu ar fi acceptat niciodată că Ilie este păstorul ei. S¸i totuşi el a fost. El a fost trimis ca un exemplu, ca un mesager către națiunea Israel. În timpul acesta Duhul Sfânt împreună cu Cuvîntul lui Dumnezeu cel scump este un mesager către Biserică, pentru a o îndrepta şi s-o scoată afară, s-o introducă înapoi în Cuvîntul lui Dumnezeu. Noi vorbim despre aceasta, dar nimeni nu este mişcat. Lucrurile au fost aduse într-o dezordine mare.

Eu am auzit pe cineva zicând într-o mărturie: „Înălțați-L." Dar cum putem noi să Îl înălțăm? Cu „isme" mici? Cineva a zis: „Rugați-vă şi vegheați" - asta înseamnă, țineți un ochi deschis pentru vedere, iar celălalt închis pentru rugăciune. Veghează şi roagă-te privind spre El. Aşteptați venirea Domnului şi rugați-vă mult. S¸i totuşi ei sucesc totul.

Ce facem noi de fapt? **Noi facem propria noastră tradiție, indiferent dacă Dumnezeu a rânduit asta sau nu. Noi ne ridicăm, şi aşa cum ştiți, imediat ne urmează un grup care se îndepărtează de la trupul întreg al Bisericii.** Aşa este! În loc să vină şi să se roage, să clarifice problemele şi să permită trupului să meargă mai departe, ei fac totuşi aceste lucruri, indiferent dacă ajută la zidire sau nu. Dacă voi posedați adevărul, atunci pledați pentru acesta. Aşa este corect. Dar trebuie să fie adevărul biblic.

Indiferent dacă Duhul Sfânt vorbea prin prooroci sau prin apostolul Pavel, era Mesia, nu Pavel, era Hristos. „După ce Dumnezeu a vorbit în vechime sub mai multe forme părinților noştri, la sfârşitul acestor zile, El le-a vorbit prin Fiul …" Observați: Duhul Sfânt, Hristos, Evanghelia, care îl are pe El în centru, Cuvîntul, care îl are pe El ca punct central. Dacă îl are pe Hristos ca centru, atunci Dumnezeu va confirma totul ca adevăr.

Acesta este motivul de ce voi, penticostalilor, l-ați primit atunci pe Duhul Sfânt, aşa cum au trăit metodiştii sfințirea, pentru că voi ați corespuns atunci cu Cuvîntul.

De aceea ați trăit voi, metodiştilor, sfințirea, când lutheranii nu mai credeau aceasta. Voi stăteați pe Cuvînt.

De aceea ați fost salvați şi neprihăniți, pentru că mesagerul vostru v-a predicat neprihănirea şi a protestat împotriva bisericii romano-catolice care era împotriva tuturor acestor lucruri. Ei credeau simplu în biserică. Dar voi totuşi v-ați întors şi ați primit adevărul Bibliei pe care îl apărați.

Apoi a venit Wesley cu un alt adevăr pe care l-a apărat. Apoi au urmat penticostalii cu un adevăr mai larg pe care l-au apărat. Dacă puteți să-l țineți şi să vedeți că este aşa, atunci de ce nu luați întregul adevăr, care a fost dovedit ca fiind corect? Credeți totul.

Dacă vedem acest mesaj, noi îi recunoaştem. Noi Îl vedem pe Hristos, marele Dumnezeu-Prooroc, care a proorocit dinainte toate aceste lucruri care se vor întîmpla în zilele de pe urmă. Ne aduce până în timpul în care este adusă recolta înăuntru. Ne conduce în timpul în care recolta este adusă la adăpost în aceste zile din urmă. Vedeți voi asta?

Aceste lucruri trebuie să se întîmple în aceste zile din urmă. Noi ştim şi după ce recoltă să privim. Noi vedem o biserică care a avut lumină şi care apoi s-a îndepărtat. Ea s-a îndreptat spre strălucirea acestei lumi şi a fost cizelată fin. Aşa este? Ei s-au îndepărtat şi au primit fiecare categorie de membri, îi botează pe fiecare şi se numesc totuşi penticostali.

Dar apa nu mântuieşte nici un om, numai sângele lui Isus Hristos. În apă nu este viață, viața vine din celula de sânge. Trebuie să ne sfințim, să ne curățăm viața şi dorința pentru păcat să fie ucisă. Atunci vine Duhul Sfânt într-un vas curat şi este pregătit pentru o slujbă. Altarul a curățat vasul, dar prin umplere a fost luat în slujbă. Prima dată a fost ales pentru slujbă. Apoi a fost pus în slujbă. Duhul Sfânt pune biserica în slujbă. Eu iubesc cântarea:

„Ei au fost adunați în sala de sus,
se rugau în Numele Lui.
Ei au fost botezați cu Duh Sfânt
S¸i au primit putere pentru slujbă."

Sfârşitul acestei cântări este:

„… ceea ce a făcut El atunci pentru ei,
poate să facă El şi pentru noi acum."

Recolta, proorocii; noi vorbim despre Hristos. Noi am luminat numai puțin trecutul.

Proorocul Isaia a depus mărturie şi a proorocit despre timpul de pe urmă. El a spus că tot trupul va fi plin de pungi cu puroi şi toate mesele vor fi pline cu vărsături. Cum este că barbați şi femei iau cina în timp ce trăiesc cu două sau trei femei sau bărbați? Ei fumează şi fac toate aceste lucruri, şi totuşi vin la adunare şi iau cina.

Eu aş putea să mă adâncesc, dar vreau să mai aştept, poate că nu este încă timpul. Eu mă simt în ceea ce am vrut să spun. Voi puteți să citiți printre rânduri. Voi ştiți ce spune Biblia că este corect sau pe dos.

Noi vedem aceste lucruri împlinindu-se. Aproximativ acum 5 ani, oamenii de ştiință au spus că mai sunt doar trei minute până la miezul nopții. Israelul este în țara lui. Biserica este în timpul Laodicea. Oh, înspre1 ce privim? Despre ce este vorba?

Nouă ne este dor de lumina serii. S¸i totuşi mă întreb dacă o recunoaştem că a venit. Sau va trece peste capetele noastre, cum s-a întîmplat în celelalte epoci? Ei nu o recunosc, până nu s-a întîmplat şi a trecut!

Gândiți-vă, oamenii religioşi au fost acei care i-au ucis pe proorocii care au fost trimişi la ei. Isus a spus asta: „Vai de voi, fățarnicilor! Voi vopsiți şi împodobiți mormintele profeților, pe care părinții voştri i-au ucis."

Uitați-vă numai la biserica romano-catolică. Ea împodobeşte mormântul Sf. Patric şi mormântul Ioanei din Orleans. Ei au ucis femeia aceasta şi au ars-o ca vrăjitoare pe rug, pentru că era duhovnicească şi avea viziuni. Două sute de ani mai tîrziu au scos din mormânt oasele preoților care au făcut asta, şi le-au aruncat în râu pentru ca păcatul să fie astfel iertat. Ei au recunoscut că această femeie a fost slujitoarea lui Hristos. Dar în timpul acela în care a trăit ea, biserica a trecut pe lângă eveniment.

Trece peste capetele oamenilor şi ei nu recunosc.

Ei nu au recunoscut că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu, până când a murit, îngropat şi apoi a înviat. Nu i-a acuzat Petru prin predica lui după rusalii? „Voi bărbaților, ați lăsat ca Domnul vieții să fie judecat de mâna celor fărădelege."

Noi vedem lumina semnalului roşu pentru venirea Lui. Amin! Noi suntem la sfârşit! Noi suntem la sfârşit. Amin. Peste tot vedem semnalul roşu cu titlul „Ikabot". Timpul a ajuns la sfârşit, a trecut.

S¸i ştiința este la sfârşit. Ei au inventat ceva care poate să arunce toată lumea în aer. S¸i totuşi lor le este frică unul de altul. Este timpul sfârşitului.

Civilizația a depăşit vîrful ei şi se răstoarnă acum, încât oamenii nu se mai comportă ca oamenii civilizați. Puteți să vă închipuiți că un bărbat ar vrea să fie un Beatles, cu barbă şi păr lung, cu pantaloni strâmți pe şold, şi să umble aşa? Asta este inteligența lumii de mâine, dacă există aşa ceva. Fetele de paisprezece ani se oferă deja pe stradă.

În hotelul meu era întinsă afară o femeie care nu avea destule haine pe ea, nici măcar să înveleşti o puşcă, soțul ei la fel era întins acolo şi astă în vîntul acesta rece. Ei sunt de părere că trupurile lor sunt atît de frumoase, încât pot fi arătate altora. Nu recunoaşteți că aşa ceva este de la satana? Aşa este! Numai nebunii se dezbracă de hainele lor. Îndrăcitul din timpul lui Isus a făcut la fel, pentru că era nebun. Dar astăzi avem acelaşi lucru, numai sub un alt nume şi anume „moda". S¸i aceasta este numit modern. Dar noi o numim „de la satana". Eu am Biblia ca să dovedesc aceasta. Este o boală demonică, nu numai o depresiune, ci ceva „îndrăcit". El vă are la mână, aşa este! Dacă le spuneți asta, ei se enervează şi nu vor să mai aibe nimic de-a face cu voi. Nu! Ei au propriile lor idei, căci comunitățile lor moarte nu-i ceartă pentru aceste lucruri. Atracție sexuală găseşti acum în şcoli şi în biserici. Păstorul însă se teme să certe aceste lucruri. Foarte rar o face cineva.

Acum câteva zile l-am auzit pe un predicator zicând: „… când s-a inventat culoarea albastră pentru ochii femeilor, şi culoarea roşie pentru buze, ei au făcut lumea mai frumoasă." Un predicator al Evangheliei care face astfel de afirmații de la amvon, necesită personal o călătorie la Golgota. Aşa este, pentru că Biblia condamnă aceasta.

O soră care îşi legase părul ei lung, frumos într-un coc, a venit la noi plângând. O grupare penticostală i-a zis: „Roata ta de rezervă ar putea să facă pană!" Ei i-au zis ca ea să-şi taie părul, pentru că Biblia spune în Isaia că vor purta cercuri rotunde ca lunile. Dar cum puteți scoate şi devia aşa de la Biblie? O femeie face ceva greşit, dacă îşi taie părul, şi nu poate să trăiască astfel în mod corect. Prin aceasta ea dovedeşte că îşi dezonorează capul ei. Cum puteți scoate aşa ceva din Biblie? Ce se întîmplă cu femeile noastre penticostale? Voi ați văzut prea mult în televizor, prea mult din lume. Dar din Cuvîntul lui Dumnezeu a pătruns prea puțin în voi. Biblia vorbeşte despre aceste lucruri. Nu eu sunt cel ce spune acestea, ci Biblia.

Oh, această atracție sexuală. Nu demult am vorbit împotriva purtării de pantaloni scurți, apoi mi-a zis o doamnă: „Eu port doar pantaloni lungi."

Apoi i-am răspuns: „Asta este şi mai rău." Biblia vorbeşte despre aceasta, şi El nu se schimbă.

Voi spuneți că poate este vorba de baptişti, care fac aşa ceva. Nu, aceştia sunt penticostalii. Eu mă adresez vouă. Aşa este!

Unde este cauza? A fost rupt gardul protector. Un prieten vechi care şi el este predicator, a cântat de multe ori:

„Noi am rupt gardul de protecție
şi am încheiat compromisuri cu păcatul."

Noi am rupt gardul, iar oile au ieşit afară.

Dar cum au intrat caprele?

Unde este cauza? Voi ați rupt gardul. Acest gard este Cuvîntul lui Dumnezeu. Programul lui Dumnezeu este de a păzi Biserica Sa prin Cuvîntul Său.

Dar atunci când Eva a ascultat obiecțiile, ea a crezut că va putea duce o viață bună și într-alt fel. Astfel s-a și întîmplat.

În felul acesta s-a întîmplat întotdeauna. Din cauza aceasta i s-a interzis să predice. Gardul a fost dat la o parte. Nu există text biblic pentru aceasta. Ce rezultă de aici? Voi primiți aceeași compoziție ca și atunci în Eden. Vedeți, noi trebuie să ne întoarcem la Cuvînt.

Acestuia nu-i poate rezista nimeni. Eu îi solicit pe toți, să redea Cuvîntul în mod corespunzător. Când am predicat despre tema „Sămânța șarpelui", mulți s-au ofensat. Eu i-am rugat, ca unul dintre aceşti bărbați să vină și să păşească împotriva mea. Dar nu a venit niciunul.

Nu demult, la adunarea din Chicago, ei au încercat să-mi pună o cursă cu nişte benzi înregistrate. Ei au strâns toată „Uniunea predicatorilor din Chicago". Tommy Hicks şi fratele Carlson au fost prezenți. Dar cu două zile mai înainte, Domnul m-a trezit și a spus: „Du-te și pune-te la geam". Eu m-am ridicat; afară viscolea. EL a zis: „Ei ți-au pus o cursă acolo la micul dejun. Dar să nu te temi. Du-te acolo, Eu voi fi cu tine." Asta o spun în Numele Domnului. Voi puteți să-i întrebați pe cei ce au fost prezenți acolo. Totul a fost spus dinainte şi înregistrat pe bandă. Mie mi s-a spus: „Nu te teme să mergi acolo. Du-te acolo şi stai pentru adevăr; Eu voi fi cu tine."

În ziua următoare l-am întîlnit pe fratele Carlson, care a vrut să prezinte adunarea acestei curse, şi pe Tommy Hicks. Mie mi s-a spus că ne vom întîlni şi ne vom duce într-un loc cu denumirea „Town and Country". Acolo urma să aibe loc micul dejun. Eu am şezut acolo şi am spus: „Frate Hicks, tu eşti un doctor în teologie, şi noi ne vom întîlni cu un grup mare de predicatori, adică ‚Uniunea predicatorilor din Chicago'. De ce nu te duci tu acolo să vorbeşti în locul meu? Eu am făcut multe pentru tine." Eu l-am verificat doar.

El a răspuns: „O, asta nu pot face, frate Branham."

Eu am zis: „De ce nu te duci tu acolo? Eu aş face totul pentru tine. De ce nu faci tu acum ceva pentru mine?"

El a zis: „O, asta nu pot face, frate Branham. Ei nu ar fi de acord cu aşa ceva."

Fratele Carlson a spus: „Nu, ei nu ar fi de acord."

Eu am zis: „S¸tiți de ce? Pot să vă spun ceva? Voi amândoi ştiți că ei vor să-mi pună o cursă cu anumite întrebări." Eu am continuat: „Voi ați pregătit deja totul." Toate acestea au fost înregistrate pe bandă. Dacă doriți să aveți banda înregistrată, puteți s-o primiți. Voi îi cunoaşteți pe aceşti bărbați. Eu le-am spus: „În noaptea trecută am văzut o vedenie că vom şedea în această dimineață aici, iar Tommy va respinge oferta mea." Eu le-am spus mai departe: „Voi ați închiriat o sală anumită într-un hotel pentru micul dejun."

Ei au răspuns: „Da."

„Chiria a fost deja plătită dinainte?"

„Da, fratele Carlson a plătit-o."

Apoi am zis: „Voi nu veți primi spațiul respectiv. Asta este: AS¸A VORBES¸TE DOMNUL."

„De ce?"

„Voi veți primi un spațiu. Spațiul pe care l-ați închiriat este decorat cu verde. Dar noi vom fi într-un spațiu de culoare maronie. Eu voi şedea într-un colț; dr. Mead va şedea la dreapta, iar un predicator de culoare cu soția lui, la stînga mea." Exact cum va fi. Eu am spus: „Fiți atenți, veniți numai cu mine. Voi ați văzut cum îi vindecă Dumnezeu pe cei bolnavi, acum observați-L odată în luptă. EL este mare şi minunat. Observați întrebările şi liniştea de după aceea."

Când am ajuns în dimineața respectivă acolo, aşa a fost.

Dacă doriți înregistrarea, Jim a adus-o aici. Nu-i aşa? Voi puteți avea chiar aici înregistrarea de la această adunare, dacă doriți.

Eu am întrebat: „Ce aveți împotriva mea? Ce este de fapt cu voi, colegilor?"

Fratele Carlson a vorbit apoi: „Fratele Branham mi-a spus acum două zile totul." Ei nu au primit spațiul, ei au fost refuzați; un grup de muzicanți făcuse înaintea lor închirierea şi plata. Astfel oamenii de afaceri au fost refuzați. Probabil ați auzit mesajul despre toate acestea. Fratele William de aici şi alții. El a zis mai departe: „Fratele Branham mi-a spus exact unde va şedea fiecare persoană şi ce va avea loc cu exactitate." El a spus în special un lucru: „Mulți dintre noi, poate nu sunt de acord cu fratele Branham şi cu mesajul lui. Dar …", el a spus mai departe, „un lucru va trebui să admitem; el nu se teme să aducă mesajul lui. El se prezintă fără frică cu Cuvîntul. Frate Branham, acum eşti tu la rând."

Eu am spus: „Înainte de a începe, doresc ca fiecare bărbat care nu este de acord cu ceea ce am spus, să vină aici lângă mine cu Biblia lui." Acest grup a fost cel mai liniştit, pe care l-am văzut vreodată. Eu am spus în continuare: „Dacă nu puteți sprijini aceste lucruri, atunci rămâneți cel puțin departe de pe spatele meu. Da, fraților, eu sunt aici ca să stau cu voi umăr la umăr, dar noi trebuie să ne întoarcem la adevărurile biblice."

Un bărbat mi-a spus odată: „De ce nu încetezi să le îndrepți pe femei? Oamenii cred că eşti un văzător al lui Dumnezeu."

Eu am spus: „Niciodată nu m-am numit eu aşa."

El a spus: „Dar oamenii cred asta. De ce nu încetezi să le spui femeilor cum să se îmbrace, cum să-şi facă părul şi alte lucruri pe care trebuie să le facă. De ce nu le înveți cum să primească daruri duhovniceşti pentru a face ceva spre slava lui Dumnezeu?"

Eu i-am răspuns: „Cum aş putea să le învăț algebră, dacă ele nu au înțeles încă ABC-ul?" Voi trebuie să vă întoarceți la fundație şi să începeți de acolo.

Dumnezeule, îndură-Te de noi!

Noi trăim în timpul sfârşitului. Lumina roşie semnalizează, iar venirea Domnului este aproape. Ascultați! Mesajul sfârşitului trebuie să păşească împotriva stărilor din timpul sfârşitului. Din ceea ce au deviat ei de la mesaj, trebuie să fie readuşi înapoi. Mesajul sfârşitului întîmpină starea din timpul sfârşitului. Aşa o vedem noi în Scriptură. S¸i de data aceasta va trebui să se întîmple în acelaşi mod. O chemare înapoi la Cuvîntul original, aşa cum au făcut-o şi mesagerii din timpurile lor. Mesajul trebuie să rămână acelaşi, Dumnezeu a făgăduit-o în Cuvîntul Lui. EL a spus în proorocul Maleahi că va întoarce credința copiilor la credința părinților de la rusalii. EL a făgăduit şi noi trăim în acest timp.

În prima linie nu sunt oamenii acei care aduc totul în dezordine, ci conducătorii lor. Nu poporul este de vină, ci conducătorii lor care provoacă încurcătura.

Poate veți spune: „O, frate Branham!"

O clipă vă rog, doar trebuie să fie conform Scripturii. Aşa este! Dacă nu este conform Scripturii, atunci nu este corect. Prin cuvintele lor înțelepte şi conducerea lor neinspirată, aflăm doar cuvinte ale înțelepciunii lumeşti. Unii dintre ei sunt genii în aceasta, şi pot reuni totul într-un

fel, dar să nu uitați că şi satan este un geniu. Nu s-a apropiat el de Domnul Isus, pentru a-L ispiti? Satan i-a citat chiar şi din Scriptură. S¸i el este un geniu, el a făcut-o. Isus nu s-a certat cu el. EL a răspuns: „Este scris …" şi a zis: „Înapoia Mea, satano." Da, nu este o conducere inspirată!

Priviți spre Core şi Datan în zilele când Dumnezeu l-a trimis pe Moise cu un mesaj. Ei credeau că se află cu Moise pe aceeaşi treaptă şi i-au spus următoarele: „O clipă te rog, Moise, tu te-ai ridicat cam sus. Tu zici că eşti singurul de care depind toate lucrurile, - aşa cum spunem noi într-un proverb: ‚Singura raţă pe lac' tu zici că eşti singur aici. Noi vrem să-ți facem de cunoscut, că aici mai sunt şi alți oameni care sunt tot atît de sfinți." Moise nu le-a zis că ei nu ar fi sfinți. Dar el primise o însărcinare, pe care trebuia s-o ducă la bun sfârşit. Dar ei au organizat un grup care s-a ridicat împotriva lui Moise.

Dumnezeu i-a zis lui Moise: „Du-te, pune-te la intrarea cortului întîlnirii." Aceşti bărbați au venit cu cădelnițele lor în mâini. Voi ştiți pentru ce au slujit aceste cădelnițe. Dar Dumnezeu a deschis pământul şi i-a înghițit. Ei aveau foc de la altar în ele. Cu focul în cădelniță - cât de fundamental era aşa ceva - **ei totuşi nu au înțeles şi nu au recunoscut mesajul.**

Dumnezeu a zis: „Moise, Eu te trimit acolo, ca să faci ceva. Călăuzeşte-i afară în direcția aceasta."

Dar ei au greşit, nerecunoscând-o. Moise însă era pentru aceşti oameni prea drept în procedura sa. Aşa cum a fost şi Ilie pentru fiii proorocilor, prea drept pentru că el stătea pe Cuvînt.

Aici este motivul de ce voi, penticostalii, v-ați separat de toți ceilalți din lumea aceasta. Voi ați luat-o mai exact cu Cuvîntul. **Să nu cădeți din nou înapoi, de unde ați venit!** Dar voi ați lăsat-o lejer. Să nu vă rupeți ancora de pe Golgota! Țineți tare de Cuvîntul lui Dumnezeu! „Pentru că pe această stîncă voi zidi Biserica Mea." Rămâneți la aceasta!

Datan credea că mai sunt şi alți bărbați. Asta a fost inteligența omenească, care a încercat să pună idei omeneşti în planul lui Dumnezeu. Asta este foarte important. Înțelepciunea omenească încearcă să aducă ideile ei în planul lui Dumnezeu. Dar aşa ceva nu poate funcționa. **Nu va funcționa; nu a funcționat niciodată şi nici nu va funcționa vreodată.**

Priviți spre Isus când El a stat acolo şi a spus: „Cine dintre voi poate să-Mi arate că nu am făcut ceea ce spune Scriptura, că voi face? EU pretind că sunt Mesia, iar dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți, dar dacă fac lucrările, iar voi nu puteți să Mă credeți, atunci credeți lucrările pe care le fac. Acestea depun mărturie pentru Mine." Dar ei nu au putut să creadă. Ei au preferat căile lor proprii.

Ei nu doresc să fie greşiți şi nu au intenții rele. Eu nu cred că oamenii din timpul nostru lucrează intenționat greşit, pentru că eu găsesc bărbați delicați în toate marile biserici denominaționale. Este însă aşa, cum a spus un avocat la radio, că se apropie de noi: „Cât de ciudat este să vezi cum predicatorii stau pe podium, văzînd că aceste vremuri se apropie, şi totuşi ei nu exprimă mânia dreaptă asupra păcatelor lumii de azi." Trebuia să se ridice un avocat pentru a exprima aceasta. „Cum pot oamenii să folosească banii lor pentru a finanța parcuri frumoase şi grădini zoologice, în loc să-i sprijine pe misionari, pentru a predica Evanghelia în lume?"

Mai există misionari flămânzi care nu posedă nici măcar încălțăminte. Nici o denominațiune nu-i sprijină, pentru că ei se luptă pentru Cuvîntul lui Dumnezeu. Nimeni nu-i sprijină. Dacă se găseşte cineva care să-i sprijine, ce aveți atunci? Un număr de dogme. Misionari sinceri, adevărați, pe care-i urmează semnele, de multe ori depind de banii unei spălătorese care îi sprijină cu puținul ei. Aici o aveți!

Ei nu o fac intenționat. Ce este însă cu ei? Ei sunt orbiți. Aşa a zis Isus. Vă aduceți aminte, Isus a spus acelaşi lucru. Se pare că astăzi este la fel.

Dar fiți atenți! Dacă prezentăm adevărul, să nu credeți că eu critic. Eu vă iubesc, eu mă lupt pentru biserică. Aici cred că este comunitatea „Assembly of God" în care vorbesc. Nu ştiu exact. Mie îmi este indiferent. Este o comunitate a lui Dumnezeu. Eu cred că este o comunitate a lui Dumnezeu. Noi toți ar trebui să aparținem de aceasta. Nu de biserica lui Dumnezeu ca denominațiune, ci noi trebuie să fim creştini în inimile noastre. De Biserica lui Dumnezeu aparții în interiorul tău, nu numai după nume.

Dar astăzi este important pentru oameni doar apartenența ca membru. Priviți la baptişti şi la trezirea lor. Da, ei au avut una în anul 1944; au avut un slogan: „Un milion mai mult în anul 1944." Mesajele lui Billy Graham sunt publicate, desigur că s-a făcut o lucrare mare. Metodiştii, baptiştii şi presbiterienii au o lucrare mare. Dar ce avem în fond?

Isus le-a spus fariseilor: „Voi, călăuze oarbe. Voi umblați prin toată țara pentru a câştiga un prozelit, şi faceți din el un copil al iadului." Aşa ceva avem astăzi.

Billy Graham a ținut o adunare la micul dejun în Louisville, Kentucky, unde am asistat şi eu. El a fost curajos ca evanghelist şi a spus: „Pavel, de exemplu, mergea într-un oraş, unde se pocăia unul, iar când se întorcea după un an, acesta mai câştigase 30 de persoane. Eu mă duc într-un oraş şi se pocăiesc treizeci de mii, dar când mă întorc după un an, nu mai găsesc nici treizeci din ei. Care este cauza?" Eu admir felul cum prezintă acest evanghelist această problemă. El arătase cu mâna lui spre cei treisute de bărbați care şedeau acolo, şi a spus: „Voi, predicatori leneşi, sunteți de vină. Voi şedeți în birourile voastre, cu picioarele pe masă şi telefonați pe cineva şi îl întrebați dacă vrea să vină la voi şi să adere la comunitatea voastră în loc să vă deplasați şi să-l vizitați."

Eu şedeam acolo şi mă gândeam: „S¸tii tu evanghelistule, Billy, tu eşti un om mare, iar eu sunt neînvățat, dar totuşi pot să te întreb ceva?" Eu aş fi dorit să-i fi putut spune ceva. Eu îl stimez pe fratele acesta şi sunt de părere că el este un slujitor al lui Dumnezeu. Dar aş fi zis cu plăcere: „Billy, cine era acolo ca predicator, pentru a se ocupa de acei care s-au întors prin slujba apostolului Pavel? Dar în timpul lui Pavel nu se mergea doar până la ridicare mâinilor, pentru a lua o decizie. El i-a condus chiar mai departe, până la botezul cu Duhul Sfânt, încât sufletele lor au fost umplute cu foc, iar ei nu mai puteau şedea liniştiți."

Aici se află cauza din timpul de azi. La ei este importantă doar apartenența. Da, pentru un număr mare de membri, şcoli mari duminicale. Da, ei stabilesc premii pentru cei care aduc membri din alte comunități. La ei depinde numai cine are cei mai mulți membri. S¸tiți că asta este fariseism? S¸i totuşi ei se laudă cu aceste lucruri: „Noi i-am depăşit pe ceilalți duminica trecută!" Dacă şi acum vă mai aflați într-o astfel de stare, atunci ați făcut din Biserica lui Dumnezeu un concurs între voi. Atunci este timpul să închideți uşile şi să vă duceți acasă.

Biserica lui Dumnezeu este un organism viu al lui Dumnezeu pe pământ, prin care se face de cunoscut Isus Hristos. Eu ştiu că aşa ceva nu este popular, dar la asta nici nu vă puteți aştepta. Dar noi vrem numai ceea ce este drept.

Se face atîta larmă. Dar ați ştiut că toată gălăgia nu l-a impresionat pe proorocul Ilie. El a văzut focul şi fumul trecând prin fața lui, el a auzit tunând şi a văzut fulgerând. Ei au astăzi untdelemn şi sânge şi toate celelalte, dar pe el nu l-a oprit nimic. S¸tiți voi, că America se uită demult după

ceva mare, cu răsunet? Dar Dumnezeu are un glas liniştit şi blând care s-a adresat proorocului.

S¸tiți voi, este aşa ca şi cu căruța care merge pe câmp şi se clatină încolo şi încoace, făcând multă gălăgie. Dar atunci când ajunge pe un drum bun şi fără gropi, nu mai face zgomot, pentru că este încărcată.

De multe ori credem că duhul nostru ar ajunge la odihnă în mijlocul gălăgiei şi larmei. Cum putem face noi ceva de felul acesta? Cum putem face noi de fapt astfel de lucruri? Strălucirea Hollywoodului sclipeşte. Femeile stau pe platformă cu îmbrăcăminte strâmtă sexy şi dansează în duh. Eu nu ştiu ce fel de duh este acesta.

Eu nu doresc să critic şi acum. Eu vă iubesc. Dacă nu este aşa, Dumnezeu mă va judeca. Dacă am altceva de gând, atunci El mă va judeca.

Înțelegeți voi ce vreau să spun? Aici vedem unde au deviat penticostalii. Se spune: „Noi avem mai mult decât fratele nostru de la colțul străzii." „Noi avem mai mult decât cei de la Assemblies, pentru că noi suntem unitarieni", sau: „Noi credem în trinitate." Sau: „Noi suntem cutare sau cutare." Toate aceste denumiri! O, frate, toate acestea nu valorează nimic înaintea lui Dumnezeu. EL se ocupă de fiecare în parte.

Proorocul nu a fost impresionat de gălăgia cea mare, dar când a auzit o voce blândă, liniştită, atunci a ştiut că este Cuvîntul. El şi-a acoperit fața şi a ieşit afară.

Voi ştiți că soarele absoarbe în 15 minute fără zgomot mai multă apă din ocean, decât ne închipuim noi. Noi facem mai multă gălăgie dacă scoatem un litru de apă, decât soarele care scoate milioane de hectolitri. Aşa este! Noi întotdeauna aşteptăm ceva ce este măreț şi în legătură cu mult „ura". Dar când este vorba să acceptăm Cuvîntul lui Dumnezeu, atunci problema iese la suprafață. Ei vin şi spun: „Acum, Dumnezeu să te binecuvînteze, dar eu îți spun …"

Nu demult am întîlnit un bărbat. Eu nu spun asta ca să bârfesc, vă rog să mă iertați, dacă vi se pare aşa. Eu am fost de curând într-o adunare într-un cort. Predicatorul era un penticostal. El a adus-o şi pe soția lui care cânta la pian. Când mi-a prezentat-o, vă spun sincer, era să leşin. Soția lui avea părul scurt şi încrețit, cercei mari, multă vopsea pe buze, sau cum îi spuneți voi şi unghii vopsite. Ea arăta groaznic. Unghiile erau aşa de lungi ca nişte ghiare. Ea purta o rochie sexy scurtă, iar când şedea nu putea să-şi acopere nici măcar genunchii. Eu am stat puțin acolo şi am zis: „Frate, te jignesc, dacă îți voi spune ceva?"

El a răspuns: „Sigur că nu." El era un bărbat simpatic, iar ea părea a fi o femeie delicată.

Eu am întrebat: „Ai spus că soția ta este o sfântă?"

El a spus: „Da."

Eu am spus: „Iartă-mi te rog această exprimare, dar ea arată ca o fantomă." Am spus: „Este adevărat"; în orice caz ceva asemănător.

El a întrebat: „Ce vrei să spui cu asta, frate Branham? O, tu mai eşti de la şcoala veche."

Eu am răspuns: „Eu sunt din şcoala Scripturii. Aşa este. S¸coala Scripturii." Eu nu cred că cineva care este sfințit se va comporta astfel.

Eu pur şi simplu nu pot să privesc aşa ceva, dacă Biblia condamnă acestea.

În ordine. Se pare că de fiecare dată auzim că se decid patruzeci până la patruzeci şi patru de persoane; noi am avut şi treisute de decizii. Acestea sunt mărturii, iar o *mărturie* este ca o piatră sau o stîncă. Aşa este, pentru că mărturia lui Petru a fost numită „piatră" sau „stîncă mică". Pietrele sunt ceva bun şi scump, dar la ce folosesc, şi ce valoare au ele pentru o clădire, dacă nu există un zidar adevărat, care să aibă o unealtă tare a Cuvîntului, pentru a ciopli şi să facă din ei fii ai lui Dumnezeu. Ce ajută atunci o mărturie?

Aici este cauza că după o vreme, din treizeci de mii nu mai găseşti treizeci din ei. Voi scoateți pietrele din praf, dar pentru timpul acesta nu sunt încă folosibile. Acestea trebuiesc cioplite şi măsurate cu Cuvîntul lui Dumnezeu, plasate şi legate împreună, zidiți pe baza învățăturii apostolilor în care Domnul Isus însuşi, este piatra de încheiere. EL a spus: „Adevărat, adevărat vă spun: cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le-am făcut Eu." Aşa este!

Cum putem fi noi Biserica, dacă unul îl desconsideră pe celălalt? EL a spus: „… prin aceasta toți vor recunoaşte că voi sunteți ucenicii Mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții." Este greşit dacă facem rupturi şi dezbinări, numai din cauza deosebirilor de păreri. Eu nu-i învinuiesc aici pe oameni, ci denominațiunile. Aşa este.

Nu sunt oamenii, noi trebuie să avem aceste unelte ascuțite ale Cuvîntului lui Dumnezeu, pentru a-i face potriviți pentru această clădire ca fii. Rugăciunea mea către Dumnezeu este: „Grăbeşte-Te cu Maleahi 4, ultima parte, şi dă-ne un mesaj în acest timp din urmă. Dă-ne pe cineva, trimite-ne ceva, ca să fie salvată biserica penticostală."

Ce fel de mesager ne va trimite Dumnezeu în acest timp din urmă? Eu vă voi spune următoarele, fratele meu şi sora mea, ca slujitor împreună cu voi şi fratele vostru, care priveşte înspre timpul care va veni. El va fi un mesager ca şi acei care s-au ridicat în alte timpuri în mijlocul poporului. Aceeaşi categorie. El va readuce Biserica înapoi la Cuvînt. O, Dumnezeule, noi dorim să construim baza pentru aceasta, înainte de apariția lui. Lăsați-ne să punem un fundament şi să fim pietre care sunt cioplite şi stau pregătite, umăr la umăr cu el, când Dumnezeu îl trimite, pentru că El a făgăduit-o. EL o va face.

Eu am simțit că aceasta nu a fost primită. Gândiți-vă, cu darul deosebirii duhurilor, pot să aflu şi aceasta. Voi ați respins aceasta, ce am spus în legătură cu Maleahi 4, 5-6. Dar lăsați-mă să vă spun ceva. Isus a spus către ucenicii Săi: „Dacă puteți crede: el este Ilie, care a fost anunțat că o să vină."

Însă dacă vedeți, ce a spus el în Matei 11, 10: *„… căci el este acela despre care s-a scris: ‚Iată, trimet înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregări calea înaintea Ta,'"* atunci El s-a referit la Maleahi 3, 1 şi nu la Maleahi 4, 5.

În Maleahi 4, ultima parte, El a zis că această zi va veni, pământul va arde împreună cu cei răi ca miriştea, iar cei ce rămân vor ieşi nevătămați. EL a vorbit atunci despre mesagerul care va merge înaintea Lui, pe care l-a numit tot Ilie.

Eu nu cred în tot ce se face azi din Ilie şi mantaua lui. Toate aceste imitații trebuie să vină, pentru că atunci când vine originalul adevărat, să-i dezorienteze. **Dar eu vreau să vă aduc aminte că la sfârşitul acestei epoci penticostale trebuie să se ridice un mesager care va cuprinde toate aceste lucruri. Acesta va fi un bărbat, nu un grup, nu o denominațiune, ci un bărbat.** Aşa a fost întotdeauna, iar Dumnezeu nu poate să schimbe programul Lui. EL este Dumnezeul cel veşnic.

Aduceți-vă aminte, dacă Ioan Botezătorul ar fi fost mesagerul conform Maleahi 4, 5, atunci Scriptura ar fi fost desființată, pentru că este scris

că lumea va fi arsă în vremea aceea, dar cei drepți vor străluci și vor umbla pe cenușa celor răi. Vedeți dacă nu este scris așa. Priviți, Isus nu s-a referit niciodată la acest text. EL s-a referit la Maleahi 3, 1: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti Calea înaintea Mea."* Așa este corect.

Aduceți-vă aminte, acesta din urmă trebuie să readucă credința copiilor la părinți, credința copiilor la credința părinților, la originalul biblic.

Această lucrare a făcut-o Moise, și la fel a făcut-o Isus; este exact ceea ce fiecare mesager a făcut-o în decursul Bibliei, la sfârșitul fiecărei epoci: ei au restituit mesajul. Oamenii din acele zile erau încurcați prin organizațiile lor.

Același lucru l-au făcut și în acest timp. Dar noi privim după un mesager. Fie ca Dumnezeu să-l trimită. Îl vom accepta noi? O, nu! El va fi ciudat și va fi un fanatic, asta este sigur. Dar Dumnezeu îl va confirma. Credincioșii adevărați sunt aleși dinainte pentru viața veșnică. Așa a spus Isus: „Toți, pe care Mi-i dă Tatăl, vor veni la Mine; și nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl. Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni."

Eu nu cred în învățătura baptiștilor despre siguranța veșnică. Eu cred că sunteți atîta timp siguri, cât rămâneți în biserică, dar dacă nu mai sunteți sub sângele Domnului Isus, atunci nu mai sunteți siguri. Eu sunt ferit de ploaie atîta timp cât stau în interior.

Dacă sunteți botezați cu Duhul Sfânt și spuneți: „Noi avem Duhul Sfânt!", și totuși tăgăduiți Cuvîntul lui Dumnezeu. Voi ziceți că ați crezut și ați primit Duhul Sfânt. Apoi tăgăduiți că Cuvîntul Său este adevărat? Cum poate fi atunci Duhul Sfânt, dacă El a fost Acela care a scris Biblia? Poate Duhul Sfânt să tăgăduiască propriul Său Cuvînt și să spună: „Eu m-am înșelat, voi aveți dreptate"? Nu, acesta nu este Dumnezeu! Niciodată.

Sabie ascuțită! Doamne, trimite-ne un mesaj mare. După acesta ne orientăm. Desigur, când se va ridica el, atunci va ciopli pietrele potrivit pentru clădire. Ce se va întîmpla? **Mulți dintre ei nu vor rezista examenului Cuvîntului.** Ei vor iubi mai mult organizațiile lor decât Cuvîntul lui Dumnezeu, deși cuvîntul acestui om a fost confirmat. El va fi un prooroc care se va ridica aici pe pământ în Numele Domnului. Eu cred asta.

Cei mai mulți cred că va fi un grup de oameni.

Eu doresc ca cineva să-mi arate din Biblie că va fi un grup de oameni. Dumnezeu ar desființa astfel Cuvîntul Său propriu. EL nu poate face asta. Nu. EL a făgăduit aceasta. Acesta va fi un bărbat. Apoi i se vor ataşa și alții. Desigur, mii! Întreaga biserică a credincioșilor de pretutindeni va fi cu el.

Nu vor fi salvați prea mulți, pentru că Isus a spus: „Așa cum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, tot așa va fi din nou."

„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece." Vedeți, ce vreau să spun. O, frate, noi ar trebui să facem un inventar adânc, pentru că este poate mai tîrziu decât ne gândim. Se poate ca într-o zi să ne trezim și să recunoaștem că am pierdut ceva. Fiți atenți! Vegheați, rugați-vă, cercetați și căutați. Nu lăsați ca aceste cuvinte să treacă pe deasupra voastră. Gândiți-vă, dacă este predicat Cuvîntul Lui, Dumnezeu este dator să-l confirme.

Recunoașteți ce a spus El, ce s-a întîmplat în zilele lui Lot? EL a zis: „Așa cum a fost în zilele lui Lot …" Ce se întîmplase, înainte de căderea focului? Ce se va întîmpla din nou, înainte de căderea focului? Ce fel de mesaj va primi Biserica? Nu cea din Sodoma, ci Biserica aleasă dinainte. Fiți atenți și priviți aceste trei grupe: acolo erau sodomiții, apoi Lot și grupul lui - biserica formală, apoi era Avraam - și cei aleși. Toți trei au primit câte un mesaj, dar de la trei îngeri diferiți. Fiți atenți care mesager venise la Biserica aleasă și ce a făcut înaintea lui Avraam. Isus a spus: „Așa va fi, când va veni Fiul Omului." Nu putem tăgădui aceasta, pentru că așa a spus Isus. Desigur că așa va fi.

Atunci când a venit Isus, El i-a solicitat la un test și a spus: „Voi cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aflați viața veșnică, și ele sunt în adevăr, care mărturisesc despre Mine." Au reușit ei la examen? Nu! Fiecare știe că toate dogmele care nu rezistă testului Cuvîntului, sunt ca pietrele care sunt aruncate pe grămadă. Ele au crăpături, iar apa pătrunde înăuntru. Ele nu rezistă unei cercetări. Oameni, acestea vor fi aruncate.
Dumnezeu a respectat întotdeauna caracterul, și nu numărul.

Eu mă apropii de sfârșit. Îmi pare rău că v-am reținut atîta. Nu am avut așa de gând. Permiteți-mi încă puțin, ca să fac următoarea observație. Eu sper că v-am spus ceva care vă este de folos și să vă adânciți mai mult.

Dumnezeu întotdeauna respectă caracterul și nu numărul membrilor. Azi este invers. Noi numărăm membrii. Noi ne uităm la cei ce sunt bine îmbrăcați și plătesc bine, în loc să ne uităm la caracter.

Eleazar a rezistat până când a găsit un caracter. Așa este. Pe cine va găsi el? El se încrezuse în Dumnezeu. Un caracter, pentru ce? Un caracter pentru Isaac Mireasa. Biserica este un tip înspre aceasta. S¸tiți ceva? Atunci era sămânța firească a lui Avraam, dar acum este sămânța împărătească a lui Avraam. Așa cum a căutat mesagerul Eleazar un caracter anumit, care era necesar pentru mireasa lui Isaac, tot așa va încerca mesagerul acestui timp din urmă, să găsească o Mireasă pentru Hristos. El nu se va uita la o aderență denominațională, el va căuta un caracter bun, apoi pregătirea ei pentru a-l întîlni pe Isaac. După ce găsise caracterul, el trebuia să o convingă să rămână liniștită atîta timp până va auzi mesajul lui Isaac.

Tot așa este și cu mesagerul din ultimele zile, când vine lumina serii. Mai întîi el trebuie să găsească Biserica care crede mesajul - căutați-o. Puteți înțelege despre ce vorbesc? Căutați Biserica care vă lasă să intrați, care nu vă închide ușa în nas. Atunci ați găsit deja caracterul. Dacă aceasta este apoi suficient de liniștită, îi poți spune, cum este împodobită Mireasa. Ea trebuie să fie îmbrăcată. Să stea liniștită, ca să se poată împlini cu ea.

Priviți-o pe Rebeca. Ascultați fiecare cuvînt. Inima ei bătea în timp ce el îi povestea totul. Voi ați rezistat cu mare greutate. „Unde mă voi duce, până voi găsi caracterul? După ce voi găsi caracterul, trebuie să ajung ca ea să rămână liniștită și să fie pregătită, de a merge în întîmpinarea Lui." Cât de copleșitor este totul. Eu doresc să am mai mult timp pentru aceasta. S-o pregătești să rămână liniștită și să asculte mesajul Lui. Eleazar nu a vorbit de la sine, el a vorbit despre Cel ce îl trimisese. El avea darurile cu sine, pentru a-L dovedi pe cel ce îl trimise. Amin! El a vrut s-o îmbrace. El știa cum trebuia s-o pregătească.

Dacă aș putea s-o aduc până într-acolo ca să-i spăl fața. Eu m-am simțit cercetat de cele spuse, astfel mai bine voi tăcea. Eu am spus deja suficient. Dar voi știți, despre ce vorbesc. Stați liniștiți și ascultați!

Observați, sarcina mesagerului pentru timpul sfârșitului constă în pregătirea sfinților, ca o mireasă pentru un mire. Acesta va fi mesajul lui. Sunteți pregătiți să învățați ABC-ul vostru, pentru ca să puteți învăța mai tîrziu și algebră, dacă de exemplu vor fi deschise și celelalte peceți care sunt pe spatele cărții? Acestea vor fi deschise numai pentru cei ce au învățat ABC-ul. Așa este. Ce este ABC-ul? Întotdeauna să-L

crezi pe Hristos - nu dogmei tale, ci pe Hristos. Crede ceea ce spune El, nu ce spune altcineva.

Dacă este în contradicție cu Cuvîntul, şi dacă un bărbat vă spune că este bine că femeile îşi taie părul, atunci ştiți că el minte. Biblia spune că aşa ceva este greşit. Dacă vă spune cineva că un diacon poate avea patru sau cinci femei, atunci el minte, pentru că este în contradicție cu Cuvîntul. La fel şi celelalte lucruri pe care le subliniem deseori - comparați-le cu Cuvîntul, constatați dacă acestea corespund cu Cuvîntul.

Biserica trebuie readusă înapoi la Cuvînt. Ce trebuie să facă deci mesagerul, despre care vorbeşte Maleahi 4, 5? Să restituie credința originală, credința de înviere. Ei l-au văzut pe Isus după învierea Sa din morți. Ei au văzut că El lucrează printre ei.

Ei erau bărbați care nu făceau vorbe multe, ci au plecat şi au predicat Cuvîntul. Ei predicau mult, cum o făcea de exemplu Pavel, care predica până noaptea tîrziu, încât un tînăr a căzut de pe geam şi a murit. Pavel s-a întins însă peste el şi l-a readus la viață, apoi a predicat în continuare.

Observați, aceşti bărbați se deosebeau de cei cu titluri, sau cum se numesc ei astăzi. Mesagerul îi va despărți pe credincioşi de necredincioşi. Unii se vor lăsa puşi la punct, însă mulți nu. Unii dintre catolici erau de acord cu Luther, alții însă nu. Unii lutherani erau de acord cu Wesley, mulți însă nu. Mulți dintre metodişti au fost de acord cu penticostalii, alții însă nu. Unii vor fi de acord cu lumina serii, alții nu.

Cum veți şti dacă este lumina serii sau nu? Cercetați-o cu Cuvîntul. Nu numai cu un cuvînt, ci cu Cuvîntul întreg, care este în legătură. Vedeți dacă ea corespunde sau nu. Dacă acest mesaj poartă confirmarea lui Dumnezeu şi rezolvă ceea ce a făgăduit El, şi este în conformitate cu Cuvîntul, atunci Cuvîntul va fi confirmat împreună cu toate făgăduințele ca şi în alte timpuri din trecut.

Observați când mesagerul este respins de oameni, se pare că el este învins, lui nu i se mai deschide nici o uşă şi nici un loc nu-i mai stă la dispoziție.

Aşa a fost cu Domnul nostru. Vă aduceți aminte, când El ca tînăr Prooroc îi vindeca pe bolnavi şi era un bărbat respectat. Toți ziceau: „Cum îți merge, Rabi?" Dar într-o zi El s-a aşezat şi a început să-i învețe adevărul. EL găsise ascultare la biserică şi la oameni. Mii de oameni l-au urmat. EL avea şaptezeci de predicatori în afară de cei doisprezece care erau cu El. Într-o zi, El a înmulțit pâinile şi a dovedit prin aceasta că El este Dumnezeu. Pentru că numai Dumnezeu singur trimite pâine din cer. EL înmulțise pâinile. EL umblase pe apă şi a făcut minuni pentru a dovedi că este El.

După ce făcuse aceasta, El s-a aşezat şi a învățat poporul foarte serios. Apoi oamenii s-au îndepărtat, chiar şi cei şaptezeci au spus: „O, cine poate să suporte aşa ceva. Aceasta este o vorbire tare. TU ai făcut o ruptură în ceea ce credeam noi. Cine eşti Tu să ne spui astfel de lucruri?", şi au plecat.

Apoi Isus s-a adresat către grupul Său mic - ca în zilele lui Noe şi în zilele Sodomei - şi a spus: „Veți pleca şi voi de la Mine?"

Apoi Petru a zis aceste cuvinte importante: „Doamne, unde să ne ducem?" O Dumnezeule, ajută-ne!

Dacă mesajul este respins, iar mesagerul pare învins, atunci apare Dumnezeu în față. Mesajul Lui a fost transmis.

Noe a stat în uşa corabiei şi a predicat mulți ani. Dar ei au râs de el şi l-au batjocorit. Noe a intrat în corabie şi s-a gândit că totul va fi în ordine. Dar Dumnezeu a închis uşa, iar oamenii tot mai stăteau pe afară pentru a vedea ce se va întîmpla. El a şezut şapte zile în corabie şi a transpirat. Apoi a început să plouă.

Moise era pe calea care i-a fost rânduită, când a condus poporul, iar Marea Roşie le stătea în cale. El a ajuns la capătul drumului său. Apoi s-a întîmplat, ca Dumnezeu să se aplece în jos, s-a ridicat un vînt din răsărit, marea s-a împărțit la capătul drumului.

Daniel a stat tare pe mesajul lui. El era hotărât să nu se murdărească la masa împăratului. El stătea credincios față de Dumnezeu. El stătea drept. Se părea că sosise sfârşitul drumului său. Ei l-au aruncat în groapa cu lei. Apoi a păşit Dumnezeu în față.

Într-o dimineață, îngerii din cer care stăteau înaintea tronului, au privit spre Babilon. Ei puteau vedea cuptorul aprins. Ei i-au văzut poate pe cei trei evrei acolo care spuneau: „Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze. Noi nu ne vom închina înaintea tabloului, pentru că este în contradicție cu Cuvîntul. Noi stăm pe poziție."

Împăratul a zis: „Bine, atunci veți fi arşi." Bărbații cei mari şi puternici au păşit pe scări, unde temperatura era tot mai fierbinte şi mai fierbinte.

Eu pot să văd, cum un înger care stătea lângă tron, a cuprins o sabie şi a spus: „Tată, priveşte în jos! Priveşte ce se întîmplă acolo. Lasă-mă să mă duc jos, eu sunt Gavril. Eu voi schimba situația acolo."

Domnul a zis: „Bagă sabia în teacă, Gavrile. EU am observat totul."

Aici vine un alt înger şi spune: „Tată, eu pot să sting focul cu apă, pentru că în lumea de dinaintea potopului, oamenii au păcătuit şi nu s-au purtat corect cu poporul Tău, şi eu am turnat apă peste tot pământul. Eu voi spăla Babilonul de pe harta lumii în dimineața aceasta. Lasă-mă să mă duc eu."

Domnul i-a răspuns: „EU ştiu că tu ai putea s-o faci, tu eşti un înger credincios. Dar Eu nu pot să te trimit. Aceasta este sarcina Mea, Eu mă duc personal."

„Îi vedeți acolo?"

„EU i-am păzit toată noaptea. EU am ascultat adunarea lor de rugăciune. EU le-am văzut poziția lor pentru Cuvîntul Meu. EU voi fi acolo la timpul potrivit." O, ce minunat! Eu pot să văd, cum se ridică El în haina Sa împărătească şi spune: „Vino încoace, tu vînt din răsărit, sud, vest şi nord! Păşeşte în față, furtună! EU voi zbura pe voi în dimineața aceasta, ca într-un car. EU mă duc jos în Babilon să schimb situația." Frate, El a venit la timpul potrivit!

Ochiul Său este îndreptat şi înspre o vrabie. Eu ştiu că El are grijă de mine. S¸i în seara aceasta El are grijă. EL veghează asupra mea. EL veghează asupra ta. EL observă dacă suntem pe poziție sau nu. Ce decizie vom lua noi? Vom sta credincioşi pe Cuvîntul lui Dumnezeu sau ne vom îndepărta? Este mai tîrziu decât vă gândiți.

Într-o zi, Iacov a primit inspirația pentru a se întoarce acasă, şi s-a întîlnit cu fratele său. Într-o noapte el s-a luptat cu Dumnezeu. El s-a temut să se întîlnească cu fratele său, dar în dimineața următoare el era un prinț fără frică, dar şchiop. „Eu nu am nevoie de Esau, nici de armata lui sau de altcineva." Dumnezeu apăruse în față. EL o făcuse într-un mod deosebit.

Isus a fost respins după ce a fost confirmat ca Fiu de Dumnezeu. „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți." EL era lumina din timpul acela, El încă mai este lumina. EL apăruse. Mulți oameni L-au urmat, atîta timp cât i-a hrănit cu pâine şi cu peşti. Dar când a

început El să le vestească adevărul Cuvîntului, atunci ei s-au îndepărtat. Ei s-au ținut mai departe de tradițiile lor moștenite. Ceea ce vestea El era în contradicție, şi totuşi, după cum ştiți, totul corespundea exact cu Scriptura. Ochii orbiți ai lumii nu puteau să vadă, nici acum şi nici în altă epocă. Eu mă refer în general. Ce se întîmplase? Se părea că El ar fi pierdut.

Voi puteți să observați că de la timpul când El le-a adus Cuvîntul, reputația Lui a dispărut. Când făcea adunări de vindecare şi campanii evanghelistice, ei Îl doreau cu toții. Poate că ei au spus: „Rabi, vino la noi." S¸i „Rabi, vino şi la noi." Dar când a început să predice învățătura Lui, ei au spus: „O, învățătura ta neliniştește poporul. Noi nu mai putem să Te ținem în adunarea noastră, Rabi, pentru că Tu îi dezorientezi pe oamenii noştri. Învățătura Ta stă prea mult în contradicție cu ceea ce învățăm noi." Azi nu s-a schimbat nimic. Nu, încă nu! „Noi nu putem să Te acceptăm, Rabi." Deşi a fost confirmat cu Scriptura, cine este El. Dar ei nu au putut să creadă.

EL a rezistat până în ultima clipă când satan a crezut: „Acum Îl am", adică atunci când El a fost răstignit. Mai adânc, mai adânc, mai adânc şi mai adânc până când au crezut că au pus mâna pe El şi L-au pus în mormânt. Dar chiar atunci Dumnezeu a apărut în față. EL a înviat din mormânt!

Pavel a zis la fel: „Dima m-a părăsit … Toți m-au părăsit din pricina Cuvîntului." Eu nu cred că Dima s-a dus la cluburi de noapte sau a făcut asemenea lucruri. Dima a fost un om bogat şi voia să meargă împreună cu un grup de oameni bine văzuți. De aceea a plecat şi el, aşa cum o făcuseră şi ceilalți. Pavel a spus: „Toți m-au părăsit." De ce? Slujba lui Pavel se apropia de sfârşit, de încheiere.

Dorința lui era de a fi un martir; pentru că el participase la uciderea lui S¸tefan, acceptînd şi văzînd moartea lui. El voia să moară. Agab, un prooroc cunoscut, a mers la el şi i-a spus ce îl aşteaptă în Ierusalim. Dar Pavel a spus: „Eu sunt dispus, nu numai să fiu legat în Ierusalim, ci să mor pentru Numele Domnului Isus." Ce era? EL a pecetluit slujba sa.

O, Biserică a Dumnezeului Celui viu, noi am putea vorbi toată seara despre aceasta. Cum vom pecetlui mesajul nostru? Cum se va întîmpla? **Dumnezeu să ne ajute să luăm acest Cuvînt şi să stăm viteji pe poziție. Eu doresc să mor cu Cuvîntul şi să trăiesc cu Cuvîntul.** Dar eu doresc să răspândesc lumină. Pentru că trebuie să se facă lumină spre seară. Prieteni, noi suntem în acest ceas. Noi vrem să credem în timp ce ne aplecăm capetele.

Eu vreau să-mi cer scuze că v-am reținut atîta timp, aproape două ore. Este exact o oră şi 45 de minute, cred eu. Eu sper că nu v-a rănit nimic. Dacă aceasta ar fi intenția în inimile şi sufletele noastre, atunci noi înşine am fi pe dos, dacă noi predicatorii, bărbați umpluți cu Duhul Sfânt, am spune aceste lucruri numai aşa de uşor, frații mei.

Atunci când am fost salvat şi i-am spus predicatorului meu baptist, că am primit Duhul Sfânt şi că Îngerul Domnului mi-a spus ce trebuie să fac, el a răspuns: „Cred că ai avut un vis urât, Billy."

Eu am spus: „Doctor Davis, eu am văzut un înger."

El a răspuns: „O, ce prostie! Aceasta-i de la satana." O, ce m-a durut asta! El a spus: „Tu să mergi să predici înaintea împăraților şi domnitorilor?"

Eu am spus: „Asta a spus El."

El a răspuns: „Tu, cu cei şapte ani de şcoală ai tăi?"

Eu am spus: „Asta este ceea ce mi-a zis El."

La acestea el mi-a răspuns: „Ce crezi tu, cine te va asculta de fapt? Tu vrei să mergi să vesteşti vindecarea divină într-un timp ca acesta, când am făcut atîtea descoperiri medicale?"

Eu am spus: „Eu nu voi putea opri ca diferiți Goliați să se ridice."

Apoi el a răspuns: „Ce crezi tu de fapt, cine te va asculta?"

Eu am spus: „Dacă mă trimite Dumnezeu, atunci El are pe cineva care să mă asculte."

Atunci nu v-am cunoscut pe voi toți. Când am venit la voi, era chiar aşa, cum tragi o mănuşă pe mână, eu mă potriveam chiar la voi. Eu vă iubesc. Eu îi iubesc pe predicatori, frații mei. Credeți voi că un presbiterian, un metodist sau lutheran, ar pune biserica sa aşa la dispoziție, cum a făcut-o acest frate azi, pentru a fi predicat un astfel de mesaj? O, nu! Aceştia sunt oameni viteji care cred adevărul. Acum, orientați-vă după Cuvînt. Țineți-vă departe de lucrurile lumii.

Surorilor, lăsați ca părul vostru să crească! Îmbrăcați-vă frumos şi delicat. Fiți cu ruşine. Îndepărtați culorile de pe fața voastră. Voi nu aveți nici un text biblic ca să puteți să vă vopsiți sau să vă tăiați părul. Să nu faceți aşa ceva! Să nu faceți aşa ceva! Biblia spune că este o ruşine pentru ea dacă-şi taie părul. Părul este onoarea ei. Voi ziceți: „Aşa ceva este un lucru minor." Asta poate este drept, dar lăsați-ne să dăm lucrurile mărunte la o parte de pe drum, atunci putem vorbi şi despre lucruri mari. Lăsați-ne să începem în mod corect.

Acum, fraților. Lăsați-mă să le spun ceva bărbaților. Fratele meu, dacă tu îngădui ca soția ta să facă astfel de lucruri, atunci eu mă ruşinez din pricina ta. Tu te prezinți că eşti un bărbat umplut cu Duhul Sfânt. Să-ți fie ruşine dacă o laşi pe soția ta pe stradă.

S¸i îmbrăcămintea voastră sexy! Nu ştiți ce spune Biblia? Isus a zis: „Cine se uită la o femeie şi o doreşte, a curvit deja în inima lui."

Tu spui: „Aşteaptă o clipă, fratele meu, eu sunt nevinovată." Eu cred că tu eşti vinovată, sora mea. Tu eşti nevinovată în ceea ce priveşte actul natural, dar dacă te prezinți astfel, iar păcătosul te vede aşa, cine este atunci vinovat? Tu eşti vinovată pentru că te prezinți aşa. Apoi să nu uiți că păcătosul va trebui să răspundă în ziua judecății din cauza curviei pe care a produs-o în inima lui cu tine. De ce? Pentru că tu te-ai prezentat față de el astfel. Acesta este adevărul.

Te rog, soră, lasă-te îndreptată în Numele lui Isus. Eu te rog pentru aceasta din poziția de frate.

Frate, să-ți fie ruşine, dacă tu conduci casa ta în felul acesta. Aduceți totul în ordine. Eu am speranță mare pentru tine ca bărbat.

Voi păstorilor care aveți diaconi şi trăiesc cu două sau trei femei, şi fac multe lucruri, nu vă este ruşine? Frați-predicatori, nu vă este ruşine din cauza acestor lucruri? Voi predicatori care primiți membrii, care trăiesc în adulter şi fumează, nici nu amintiți lucrurile de la amvon. Să vă fie ruşine! Eu mă rog pentru voi.

Dumnezeu să vă binecuvînteze. Eu vă mulțumesc pentru răbdarea voastră, pentru că m-ați suportat.

Lumina serii a venit. Lumina serii vă va aduce înapoi la Cuvînt.

Acum, cu capetele şi inimile aplecate, puneți-vă întrebarea: „Corespund eu cu Cuvîntul? Este cazul?"

Rugăciunea mea de pe platformă este: „O, Doamne, taie-mă împrejur de tot ce nu este ca Tine. O, Dumnezeule, ia acestea de pe mine." Noi am ajuns la capătul drumului.

Veți ridica mâinile cu sinceritate şi să spuneți: „O, Doamne, taie de pe mine ce nu este ca Tine. Formează-mă, Doamne." Domnul să vă binecuvînteze.

Dacă este cineva aici care nu este corect, poate este în seara aceasta vreun păcătos care a deviat şi care nu l-a primit încă pe Isus ca Răscumpărător, sau dacă a decăzut. Nu vreți să vă întoarceți? Voi sunteți invitați să veniți şi să stați înaintea altarului. Dacă voi credeți că Dumnezeu ascultă rugăciunile mele pentru bolnavi, atunci spuneți: „Eu cred că El mă ascultă şi pe mine." Voi şi eu, ne unim în credință pe baza jertfei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, că El ne ascultă." Voi sunteți invitați să veniți şi să luați parte aici la rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, noi Îți predăm această adunare cu cuvintele noastre bâlbâitoare. Doamne, mulți s-au obosit şi au fost atît de obosiți de s-au dus acasă. Poate că unii au avut o conştiință rea. Tu îmi cunoşti inima mea. Vai de mine, dacă nu o fac. Eu trebuie s-o fac, Doamne. Eu mă rog acum, ca oamenii care înțeleg Cuvîntul Tău s-o cuprindă corect. Eu sunt sigur că acei pe care i-ai chemat Tu la viață, vor înțelege totul. Nu depinde ca să fii ceva în lume, ci cu o inimă plină de dragoste pentru Dumnezeu şi Biserica Sa, eu mă rog pentru aceste lucruri.

Tată, aproape fiecare mână este ridicată, pentru ca Tu să poți înfăptui o tăiere împrejur corectă. Dorim ca Tu să tai orice lucru nepotrivit care nu face parte de aici. Dumnezeule, ajută-ne pe toți. Eu stau aici cu ei, Doamne, eu aparțin de ei. Eu privesc înspre venirea Împărăției de o mie de ani, când păcatul şi ruşinea vor fi distruse pentru totdeauna. Tată, atîta timp cât mai stăm în lumea aceasta, noi suntem expuşi acestor lucruri. Noi putem face greşeli sau să cădem în păcat, pentru că noi mai suntem pe drum. Dar noi nu mai avem dorința să facem astfel de lucruri. Aşa cum spune Biblia: „Nu vă împotriviți dacă sunteți îndreptați şi corectați." Eu mă rog, Tată, ca această corectare a Cuvîntului să mă taie la fel de tare, ca pe toți ceilalți. Eu mă rog, Tată, ca ei să înțeleagă totul în mod corect.

Eu mă rog, binecuvîntează-i în timp ce ne rugăm, Doamne. TU ai grijă şi ştii de ce ne rugăm, pentru că noi nu vrem să ne rugăm degeaba, noi nu dorim să facem doar cuvinte când ne rugăm pentru ceva, pentru că noi vorbim cu Tine.

Eu Te rog, binecuvîntează-l pe fratele de aici care a deschis uşa lui, ca să pot veni în seara aceasta. Eu Te rog, binecuvîntează comunitatea lui şi fă din ei toți, o, Doamne, o casă de lumină, un locaş unde darurile lui Dumnezeu curg şi unde merge totul bine.

Binecuvîntează pe fiecare predicator care şade aici şi comunitățile lor. Fie ca să vină o astfel de mişcare, da, o astfel de mişcare prin Duhul lui Dumnezeu peste tot Phoenixul, iar comunitatea să se unească într-o trezire mare, încât predicatorii să nu mai fie în stare să predice, pentru că slava lui Dumnezeu umple totul. Dacă se adună sfinții deja dimineața, dacă se roagă şi cheamă, mărturisind mesaje divine, dorim să aibe loc o revărsare adevărată a Duhului, prin care tot oraşul să fie atras, ca să vină şi să asculte. Permite aceasta!

Vindecă-i pe bolnavii din mijlocul nostru, Doamne. Dă-ne eliberare divină, Tată, prin Numele lui Isus Hristos!

Acum, cu capetele aplecate, dacă vrea cineva să se ridice şi doreşte să vină aici la altar în timp ce capetele noastre sunt aplecate, iar noi cântăm cântarea cea veche a Evangheliei. Noi vrem s-o cântăm. Dacă este cineva aici care are dorința să ne rugăm pentru el, ca el să facă o experiență mai adâncă, să primească Duhul Sfânt, sau dacă sunteți salvați, însă încă nu sfințiți, eu mă voi ruga cu plăcere în timp ce se cântă cântarea: *Eu Îl iubesc.* Dacă noi Îl iubim, vrem să respectăm acum Cuvîntul Lui.

Eu Îl iubesc,
Mielul scump dumnezeiesc,
Care m-a iubit şi a murit pentru mine
pe lemnul crucii.

În timp ce ei vin, doresc ca fiecare să-şi ocupe locul său. În ordine, soră.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
Pe Mielul scump … (veniți acum la altar)
… care a murit pentru mine
pe lemnul crucii.

De ce nu vin unele dintre surori care au părul scurt, pentru a păşi înaintea lui Dumnezeu? Doriți să vă citesc din Biblie? De ce nu veniți şi spuneți: „Doamne, eu doresc să stau azi în toate lucrurile corect, eu doresc să încep azi în mod corect. Eu doresc să încep bine şi să rămân pe drumul cel bun. Doamne, eu Îți promit în seara aceasta, că-mi las părul să crească"?

Biblia spune că este o ruşine pentru un bărbat dacă poartă părul lung, pentru că el arată ca o femeie. Dumnezeu a făcut două legăminte, unul cu Adam şi unul cu Eva. EL i-a îmbrăcat diferit. Ei sunt cu totul diferiți. Ei au fost întotdeauna diferiți. Aceste două legăminte există în tot timpul Bibliei. Despre acest dublu legământ, doresc să vorbesc într-o seară, ca să vă arăt deosebirea. O, este aşa de puternic. S¸i voi cu cazurile voastre de căsătorie şi divorț, dacă ați şti adevărul despre aceasta, toată problema ar fi rezolvată. Aşa este! Încă o dată vă rog, veniți! Nu vreți s-o faceți?

Eu Îl iubesc (voi aveți nevoie de Duhul Sfânt?
Veniți şi vă înşiruiți aici) … care M-a iubit …
(Doriți o umblare mai strânsă cu El?
Veniți şi dați Lui promisiunea şi țineți-o.
Nu ajută la nimic să faci o juruință, trebuie s-o respecți.
Voi puteți veni să faceți o juruință, dar Dumnezeu trebuie,
să vă ajute, ca s-o împliniți. Țineți-vă promisiunea.)

Eu doresc ca unii dintre frații-predicatori să vină, să se pună aici in jurul acestor oameni în timp ce ne rugăm. Vorbiți cu ei şi întrebați care este necazul lor.

Fiți toți prezenți, Dumnezeu vă va răsplăti. Fiți toți prezenți aici înaintea Lui, până când va fi încheiată rugăciunea. Voi puteți să veniți aici acum, şi să vă puneți după aceşti oameni care au venit deja la rugăciune.

… pe lemnul crucii.

Predicatorii s-au înşirat pe ambele părţi împreună cu ei.

Eu Îl iubesc … (Eu îi văd cu plăcere pe predicatorii din diferite organizaţii, toţi suntem una sub sângele Lui)

… Mielul lui Dumnezeu,

care m-a iubit şi a murit pentru mine,

pe lemnul crucii.

Fraţilor, îndreptaţi-vă spre acele persoane care stau în jurul vostru, puneţi-vă mâinile peste ei, şi întrebaţi-i ce doresc de la Dumnezeu. Acesta este un timp minunat, dacă văd aşa, cum predicatorii din diferite comunităţi stau împreună. Surorile care erau pe tărgi, s-au ridicat şi au plecat. Slavă Domnului! Noi suntem aşa de mulţumitori. Noi stăm aici în Numele Domnului.

Doresc ca toată adunarea să-şi aplece capetele şi fiecare să vorbească în inima lui cu Dumnezeu, aşa cum aţi vorbi cu mine, aşa cum aţi veni la mine şi mi-aţi spune: „Frate Branham, eu am făcut ceva greşit. Îmi pare rău că am făcut acest lucru. Iartă-mă. Eu îţi promit, frate Branham, că nu voi mai face asta niciodată împotriva ta." Acum schimbaţi de la numele meu, de la mine, înspre Domnul Isus Hristos.

Dacă aveţi nevoie de vindecare este ca şi cum aţi veni la mine şi aţi spune: „Frate Branham, eu nu mai am bani, nu am avut bani aseară pentru cină. Eu ştiu că dacă tu ai avea un dolar, mi l-ai da." Dar Lui nu trebuie să-I spuneţi: „Dacă Tu ai puterea vindecării …" EL o are! Voi ar trebui să-mi ziceţi mie: „Dacă ai …" Dar Lui nu trebuie să-i spuneţi: „Dacă ai …" EL are! Voi spuneţi: „Frate Branham, poţi să-mi dai un dolar, eu doresc să mănânc ceva?" Desigur că eu aş face-o, asta o ştiţi. Dacă eu aş avea un dolar, l-aţi primi oricând de la mine. Eu aş avea o inimă groaznică, dacă aş proceda altfel. Acum, dacă eu, un om rău şi păcătos, pot fi faţă de alţii aşa de inimos, cum este atunci cu Dumnezeu?

„Dacă voi, care sunteţi răi, daţi copiilor voştri daruri bune, cu cât mai mult va dărui Tatăl din ceruri, Duhul celor care Îl cer." „Dacă voi Îl rugaţi pentru un peşte, El nu vă va da un şarpe! Dacă voi L-aţi ruga pentru o pâine, El v-ar da o piatră?" Sigur că nu.

O, dacă voi L-aţi ruga cu credinţă deplină în felul acesta, atunci voi aţi primi cu un milion de ori mai repede, decât aţi primi-o de la mine, şi voi ştiţi că eu v-aş ajuta. Eu aş face orice, ce aş putea, iar fraţii mei ar face acelaşi lucru. Noi am scoate ultimul bănuţ din portofel ca să vă ajutăm. Noi am face orice am putea. Dar aceasta este ceva ce puteţi primi doar prin credinţă.

Voi credeţi că o s-o primiţi în timpul rugăciunii. Voi vă rugaţi. Toată adunarea se roagă. Eu cred că Dumnezeu va coborî pentru a răspunde la rugăciune. În clipa în care simţiţi că aţi primit ceva, iar Dumnezeu v-a răspuns la rugăciunile voastre, faceţi legământul acesta şi spuneţi: „Doamne, eu am procedat greşit, dar eu n-am să mai fac. Eu ridic mâna mea şi promit că nu o voi mai face." Dumnezeu vă va lua conform cuvîntului vostru. Credeţi numai şi totul se va împlini. Ridicaţi mâinile voastre şi daţi mulţumire Lui: „Doamne, eu am depus juruinţa mea. Eu ştiu că este Cuvîntul Tău. Eu ştiu că Tu ai promis că vei răspunde, şi eu ştiu că Tu nu poţi greşi."

Tată ceresc, noi ca robii Tăi, stăm aici cu grupul acesta care a venit în faţă. Ei au nevoie de binecuvîntările Tale, şi de atenţia Ta în această clipă. Tată, ei sunt răsplata pentru mesajul luminii de seară. Mulţi dintre ei au depus mărturia lor, Doamne. Unii dintre ei sunt disperaţi şi în nevoi. O, Doamne, eu mă rog în Numele lui Isus, ca Tu să nu-i respingi pe niciunul dintre ei, Tu vei respecta Cuvîntul Tău. Doamne, eu îţi amintesc de Cuvîntul Tău, aşa cum a făcut-o Petru şi ucenicii Tăi, când s-au rugat în Fapte 4. Ei au spus: „Doamne, ce-i cu răzvrătirea neamurilor, cu gândurile rele ale popoarelor. Doamne, adu-ţi aminte de Cuvîntul Tău."

Acum Tată, noi aducem Cuvîntul Tău. TU ai spus: „Cine crede în Mine, are viaţa veşnică, şi cine vine la Mine, pe acela Eu nu îl voi scoate afară. Cine ascultă cuvintele Mele şi pe Acela care M-a trimis, are viaţă veşnică şi nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viaţă."

O, aduceţi problemele şi cererile voastre înaintea lui Dumnezeu, iar El vă va răspunde. La El este multă iertare. „Cine mărturiseşte păcatele lui, aceluia îi vor fi iertate, dar cine ascunde păcatele sale, acela nu va reuşi." Noi mărturisim păcatele, greşelile noastre. Eu recunosc greşelile poporului şi tot ce am făcut greşit. Eu mă rog pentru milă. Eu mă rog pentru vindecare! Eu mă rog pentru har. Eu mă rog, revarsă Duhul Tău Sfânt Doamne, chiar acum peste aceşti oameni în aşteptare, pentru ca viaţa lor să fie formată în felul lui Dumnezeu în chipul Fiului lui Dumnezeu, pentru ca Duhul care L-a făcut viu să vină în trupurile lor şi să-i facă fii şi fiice ale lui Dumnezeu. Permite-ne asta, Doamne!

Noi credem că Tu eşti prezent. Noi credem că Tu vei ţine Cuvîntul Tău. Noi credem că din pricina Cuvîntului Tău, vei binecuvînta toate încercările noastre. Trimite acum binecuvîntarea Ta peste acest popor, după ce am aşteptat prezenţa Ta. Cercetează-i în Numele lui Isus, aici la altar.

Acum, aţi crezut şi aţi primit? Ridicaţi mâinile voastre spre Dumnezeu.

Lăsaţi să se ridice întreaga adunare. Fiecare să se ridice, care vrea să promită ceva lui Dumnezeu. Spuneţi: „Eu cred şi accept totul!"

Ridicaţi împreună mâinile voastre şi daţi-i Lui slava, şi totul va trece. Slavă lui Dumnezeu! Mulţumire Ţie, Doamne Isuse, pentru bunătatea Ta şi pentru tot ce ai făcut pentru noi, Doamne. Noi Îşi dăm slavă prin Isus Hristos. Amin.